THE

Shree Vazhumcode or Travancore.

ശ്രീവാഴുംകോട്.

പുസ്തകം ൧. } ൧൦൮൯-കുംഭം. { ലക്കം ൧.

വിഷയവിവരം.

സ്വാകപ്പാൽ ആൎയ്യവൈദ്യശാല.

[illegible] എല്ലാ രോഗികളേയും മിതമായ പ്രതിഫലത്തിന്മേലും അഗതികളെ ധൎമ്മമായും, പ്രത്യേക ശ്രദ്ധവെച്ചും ചികിത്സിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

കഷായങ്ങൾ, ഗുളികകൾ, ഘൃതങ്ങൾ, ചൂൎണ്ണങ്ങൾ, തൈലങ്ങൾ, ഭസ്മങ്ങൾ, ദ്രാവകങ്ങൾ, ലേഹ്യങ്ങൾ മുതലായ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ നാട്ടുമരുന്നുകളും എപ്പോഴും വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കും. കഷായങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചു പഴക്കത്താൽ കേടുവരാത്തവിധം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഏതുയോഗവും വേണ്ടുംവിധം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു ഒരുക്കവുമുണ്ടു്. മരുന്നുകളുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള സത്യവും, നിഷ്കൎഷയും, പരിചയവും എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിച്ചാലറിയാം.

യോഗ്യന്മാരായ വൈദ്യന്മാൎക്കും പ്രഭുക്കൾക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും ദിനംപ്രതി ഞങ്ങളിൽ വൎദ്ധിച്ചുവ[illegible] വിശ്വാസം നിമിത്തം ആദ്യം ഒരു കൊല്ലത്തിൽ [illegible]രുന്നതിലധികം മരുന്നിനു ആവശ്യക്കാർ [illegible] ചില ആഴ്ചയിൽതന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊ[illegible]വെന്നു കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ടു്.

ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാത്ത വല്ലവരുടേയും വിലകുറഞ്ഞ മരുന്നുകൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവസാനം അധികനഷ്ടമായി തീരുകയേ ഉള്ളു.

ദൂരസ്ഥന്മാൎക്കു [illegible] മരുന്നുകളും അവരവരുടെ ചെലവിന്മേൽ [illegible] യായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണു്.

ഞങ്ങളുടെ ചില പ്രധാന മരുന്നുകൾ.

	ക.	ണ.	പ.
[illegible]ലതൈലം 1[illegible]-ആവൎത്തി			
[illegible]ച്ചതു ഔ[illegible]സു ഒന്നിനു	3	0	0
ടി ടി പതിനാറിനു	40	0	0
[illegible]രീയതൈലം 101-ആവ			
[illegible]ച്ചതു ടി ഒന്നിനു	3	0	0
ടി 16-നു	40	0	0

	ക.	ണ.	[illegible]
ധാന്വന്തരീയകഷായം 16 കഷായം അടങ്ങിയ കുപ്പി 1-നു	3	0	0
സുകുമാര കഷായം ടി ടി	3	0	0
മൎമ്മഗുളിക പത്തുഉറൽ [illegible]ലായവ ചേൎത്തതു ഡസൻ 1-നു	1	8	0
വായുഗുളിക വിശേഷപ്പെട്ട ഡസൻ	[illegible]	[illegible]	0
ടി (നൂറെണ്ണം) ഡസൻ 8-നു	[illegible]	[illegible]	0
വിഷൂചികാരിഗുളിക ഡസൻ 1-നു	0	12	0
ടി (നൂറെണ്ണം) 8-നു	[illegible]	0	0
ടി ദ്രാവകം ഒരു ഔൺസു കുപ്പി 1-നു	8	0	0
ശാരിബാരസം (വിശേഷപ്പെട്ട നന്നാറിസ്സത്തു)	2	0	0
4 ടി കുപ്പി 1-നു	1	0	0
8 ടി 1-നു	2	12	0
സുവൎണ്ണദ്രാവകം പത്തരമാറുള്ള തങ്കംകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു് ഔൺസ [illegible]-നു	8	[illegible]	[illegible]
നാസികാചൂൎണ്ണം 1-ാം തരം റാത്തൽ -നു	7	0	[illegible]
കസ്തൂൎയ്യാദിലേഹ്യം ടി 1-നു	40	0	[illegible]
ചാതുൎജ്ജാതരസായനം ടി 1-നു	12	0	[illegible]
മദനകാമേശ്വരിലേഹ്യം ഒന്നാംതരം ടി 1-നു	7	8	[illegible]
ടി രണ്ടാംതരം ടി 1-നു	5	0	[illegible]

ഇതുകൂടാതെ എല്ലാ [illegible] മരുന്നുകളും വിശേഷപ്പെട്ടതായി ഇവിടെ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണു്.

ഔഷധപ്പട്ടിക വെവ്വേറെയും, എല്ലാ ഔഷധങ്ങളുടേയും വിസ്താരമായ വിവരണം സാരോപദേശങ്ങൾ രോഗങ്ങൾക്കു ഔഷധങ്ങളെ സ്വയമായി തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സൂത്രം, ധാര, പിഴിച്ചിൽ മുതലായ ചികിത്സകൾ നടത്തേണ്ടുന്ന ക്രമം മുതലായ [illegible] വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ ചികിത്സാസം[illegible]ഹം ഒരു പ്ലിക വിലയ്ക്കും അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാ[illegible].

മ. മാനേജർ,

ആൎയ്യവൈദ്യശാല

കോട്ടയ്ക്കൽ,

തെക്കേമലയാളം.

ശ്രീവാഴുംകോട്.

The SHREE VAZHUMCODE or TRAVANCORE.

പുസ്തകം ൧. | ൧൦൮൩-കുംഭം. | ലക്കം ൧.

പ്രസ്താവന.

"മലയാളി" എന്ന വൎത്തമാനപ്പത്രം കഴിഞ്ഞ ൨൩-കൊല്ലക്കാലമായി ഞാൻ നടത്തി വരികയായിരുന്നു എന്നു മാന്യരായ പൊതുജനങ്ങൾക്കറിവാണല്ലൊ. ആ പത്രം തുടങ്ങിയതുതന്നെ പൊതുകാൎയ്യപ്രസക്തിയുള്ള ദേശാഭിമാനികളുടെ ഔദാൎയ്യപൂൎവമായ സഹായംകൊണ്ടാണു്. അതിനെ കുറച്ചുമുമ്പുവരെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഈ പത്രഗ്രന്ഥം തുടങ്ങുന്നതിന്നു എന്നെ ധൈൎയ്യപ്പെടുത്തുന്നതും പൊതുജനസഹായം മാത്രമാണെന്നുള്ള വിവരവും നന്ദിപൂൎവം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. "മലയാളി"പത്രം ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു മാന്യസ്നേഹിതനു കൈമാററം ചെയ്യുന്നതിന്നുണ്ടായ കാരണം ആ പത്രത്തിൽ തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ കുറിച്ചു തല്ക്കാലം കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

പത്രപ്രവൎത്തനകാലത്തിൽ, ഞാൻ പല സൎക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും മററും അന്യായമായ പല ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഇപ്പോഴും അനുഭവിച്ചുവരുന്നുവെന്നും മാന്യസുഹൃത്തുകൾക്കു അറിയാമല്ലോ. വയസ്സുകാലത്തു ഈ ശല്യങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്നു ചിലൎക്കു തോന്നിയേക്കുമെങ്കിലും, ഇതുവരെ അന്യായങ്ങളോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഏൎപ്പെട്ടു ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുള്ള എനിക്കു അതത്ര സുഖപ്രദമായി തോന്നുന്നില്ല. പല സ്നേഹിതന്മാരും ഈ ജോലിയിൽ ഞാൻ തുടൎന്നുകൊണ്ടുതന്നേയിരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നുമുണ്ടു്. വിററുപോകെ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള അച്ചുക്കൂടങ്ങൾ മുതലായി എനിക്കു ഇപ്പോൾ ഉള്ള സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പൊതുജനസഹായംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ അവയേയും എന്റെ ആയുശ്ശേഷത്തേയും പൊതുജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽതന്നെ വിനിയോഗിക്കയാണു ഉത്തമമെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായം മുമ്പിലത്തേപ്പോലെയോ, അതിലധികമായോ ഇനിയും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള പൂൎണ്ണവിശ്വാസത്തോടു കൂടിയാണു് ഈ പത്രഗ്രന്ഥം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു്. വിവേകക്കുറവുകൊണ്ടോ സാധാരണ മനുഷ്യൎക്കു സഹജമായ ഹൃദയദൌൎബല്യങ്ങൾകൊണ്ടോ ഞാൻ വല്ല തെററുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാന്യരായ പൊതുജനങ്ങൾ അതിനെ സദയം ക്ഷമിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പൊതുജനനന്മയ്ക്കുതകുന്നതായ യഥാൎത്ഥജ്ഞാനവും ന്യായവും ധൎമ്മവും അപ്രതിഹതമായി പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതിനു പ്രതികൂലമായി ഞാൻ വല്ലതും ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നു മാത്രമാണു ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നതു്. നിൎല്ലജ്ജന്മാരും, ദുഷ്ടന്മാരും ആയ രാജ്യദ്രോഹികളോടും അവരുടെ വലയിൽ അകപ്പെട്ടു ധൎമ്മവിധ്വംസനം ചെയ്യുന്ന കുബുദ്ധികളോടും മുമ്പിലത്തേതിൽ പതിന്മടങ്ങു ശക്തിയോടുകൂടെ വീണ്ടും യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ എതിരാളികൾ അധൎമ്മയുദ്ധത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണു്. ധൎമ്മൈകനിരതന്മാരായ നമ്മുടെ ജയം ഈശ്വരസഹായത്തേയും തന്നിമിത്തം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സ്ഥിരതയേയും ഐക്യത്തേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, സൎവ്വസ്വതന്ത്രനായ ആ നിത്യശക്തിയിൽ സൎവ്വവും സമൎപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ഈ പത്രഗ്രന്ഥത്തെ സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സമുദായശക്തിയുടെ തമ്പേറടി.

(By a graduate.)

I

യുദ്ധരാക്ഷസന്റെ അട്ടഹാസത്തിൽ മറ്റെല്ലാ ശബ്ദവും ലയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒന്നുമാത്രം—[illegible] അക്ഷരസ്പഷ്ടമായ സ്വരം മാത്രം—പീരങ്കിമുഴക്കത്തിൽ [illegible]ശിച്ചുപോയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഒന്നുകൂടി ഉച്ചത്തി[illegible]ൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ശബ്ദം എന്താണ്? യുദ്ധകാരണമായ രാക്ഷസശക്തിയെ അമച്ചുവരുത്തി ഭൂമിയിൽ സമാധാനരക്ഷയ്ക്കുള്ള അധികാരകർത്തൃത്വം ജനസമുദായശക്തിതന്നെ കയ്യേല്ക്കട്ടെ, എന്നുള്ള പുതിയ നിയമത്തെ സകല ദിക്കുകളിലും പരത്തുന്ന പെരുമ്പറശബ്ദം എന്നല്ലാതെ മറ്റെന്തു പറയട്ടെ. യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പൊതുജനശക്തി പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ ചിലെടത്തു മാത്രമേ വേണ്ടുംവണ്ണം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളു.

രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ ഏകശാസനം എന്ന നിയമം ആപല്ക്കരമാണെന്നു ഇപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭയങ്കരസംഭവങ്ങൾ ധാരാളം വെളിപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേലാൽ 'സുഗ്രീവാജ്ഞ'കൊണ്ടു വിശേഷാൽ ഗുണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകാനില്ല. നേരേമറിച്ചു ഇതുപോലെയുള്ള ആപത്തുകളെ വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയാണു. ചതുരംഗപ്പട നിരന്നു കളിച്ചു രക്തപ്രളയം ഉണ്ടാകുന്നതു കാണാൻ [illegible]മിയായ രാക്ഷസരാജാവിനല്ലാതെ സ്വാ[illegible]ച്ഛുക്കളായ ജനസാമാന്യത്തിനു ആഗ്രഹമില്ല. അമ്പത്താറു രാജാക്കന്മാരേയും കീഴടക്കി ഏകചക്രാധിപത്യം ഇച്ഛിക്കുന്ന കൈസറന്മാർ ഈ നൂററാണ്ടിൽ ആവശ്യമില്ല. ഇതാണു് ഈ ഭാരത[illegible]ത്തിൽ മഹച്ഛക്തികൾ സ്ഥാപിക്കാൻ [illegible]ട്ടുള്ളതു്. ദുഷ്ടചാപല്യമല്ല, ദൈവികനിയമമാണു് ഭാവിയിൽ ഐശ്വര്യകാരണമായി തീരുന്നതു്. നിയമം രാജശാസനയിലല്ല, സമുദായഭരണത്തിൻ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രാജാവിനുവേണ്ടിയല്ല രാജ്യവും [illegible]ളും സൃഷ്ടിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതു്. [illegible]ങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ പ്രതി[illegible]ഷൻ എന്ന നിലയിൽ നടത്തിപ്പോരുന്നതാ[illegible] രാജശാസനം. രാജ്യാധികാരം ജനങ്ങൾ തന്നെയാണു് രാജാവിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജനപ്രാതിനിധ്യം വഴിയാകുംവണ്ണം വഹിക്കാത്തവർ രാജാക്കന്മാരല്ല. സമുദായക്ഷേമം പരിപാലിക്കാൻ അശക്തനായ രാജാവു രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിയണം. ജനഹിതം അന്വേഷിക്കാതെ തന്നിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണാധികാരം ദുഷിപ്പിക്കുന്ന രാജാവു അധികാരചിഹ്നങ്ങളും കാര്യവൈഭവമുള്ളവരെ ഏല്പിക്കണം. അതല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ തന്നെ അണിയറയിലേക്കുള്ള വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കും. ഈ തത്വങ്ങളെ ഘോഷിക്കുന്ന ശബ്ദമാണു് ഇപ്പോൾ ധ്രുവകോടികളേയും അതിക്രമിച്ചു അന്തരീക്ഷ[illegible]കിലെ സർവ്വനിയന്താവിന്റെ സന്നി[illegible] എത്തീട്ടുള്ളതു്. ഏഷ്യാ, യൂറോപ്പ് ഈ രണ്ടു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലുമായി ഒരു വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധിപതിയായിനിന്നു പല ജാതിക്കാരെയും കൊണ്ടു അടിയറവെയ്പിച്ചു സകല ഭോഗങ്ങളുടേയും അധികാരബിംബമായി ഇന്ദ്രപ്പട്ടം വഹിച്ചുപോന്ന റഷ്യാചക്രവർത്തിയും രാജവംശവും ഇപ്പോൾ എവിടെ? പലപല ക്രൂരനിബന്ധനകളാൽ മഹൽസമുദായത്തെ നിർദ്ദയം ദണ്ഡിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അധികാരരൂക്ഷത കലാശനടനം അഭിനയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇതാ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇനി വീണ്ടും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുമോ എന്നു സംശയമാണു്.

പൊതുജനശക്തി ഏററം പ്രബലപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലാണു്. പരിപൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം, സമഭാവന, സഹോദരത്വം ഇവയ്ക്കു പര്യായശബ്ദമാണു് ഐക്യരാജ്യങ്ങൾ. ജ്ഞാനമാകുന്ന ദീപംകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗസന്നിധിയിലേക്കു ലാക്കു[illegible]ക്കി പ്രവർത്തിച്ചു സുഖാനുഭൂതിയിൽ ലയിക്കുവാ[illegible] തുല്യസൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഐക്യസംസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ. ഐക്യരാജ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പിലല്ലാതെ പുറകിൽ കണ്ണില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ നിസ്സാരമായ വാസ്തവം വെളിപ്പെടുത്തി ഭോഷനാകയല്ലെ? എന്നു നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചേക്കും. അമേരിക്കാ പുറകോട്ടു നോക്കുകയില്ല എന്നേ ഇതിനർത്ഥമുള്ളൂ. മുമ്പോട്ടു വളരെ ശതവർഷങ്ങൾക്കു അപ്പുറത്തേക്കു ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു് അമേരിക്കാ സാമുദായികമായും രാഷ്ട്രീയമായും ഓരോരോ നിബന്ധനകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു്. ചീഞ്ഞതെടുത്തുവെച്ചു വെട്ടിക്കളയുക എന്നാണു് അമേരിക്കക്കാരുടെ മതം. അഭ്യുദയത്തെ തടയുന്നതായ ആചാരനടപടികൾ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധങ്ങളാണെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കട്ടെ—പുരാതനങ്ങളായിരിക്കട്ടെ—ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളായിരിക്കട്ടെ—സമുദായരക്ഷയ്ക്കു ഉതകുന്നതല്ല എന്നു വന്നുകൂടിയാൽ വേരോടെ പറിച്ചെറിയണമെന്നു് അവരുടെ ആദർശവാക്യം ഒന്നു. സ്വതന്ത്രബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാതെ

മുൻഗാമികളെ അനുകരിക്ക കുററകരമാണെന്നു മററൊന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു് ആദർശവാക്യങ്ങളാണ് അമേരിക്കക്കാരുടെ സകല യത്നങ്ങൾക്കും തുണയായി നില്ക്കുന്നതു്.

ഇവർ ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു ഏപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്തിനായിട്ടു്? ധർമ്മരക്ഷണത്തിനുതന്നെ. ജനസമുദായശക്തിയെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന രാവണന്റെ ഭഞ്ജനം ചെയ്യാൻ തന്നെ. ജനങ്ങളുടെ അവകാശ[illegible] സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുതന്നെ. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും [illegible] ജനസാമാന്യശക്തിയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും ത[illegible] ഉയർത്തുന്നതിനു് അനുവദിച്ചുകൂടാ. അനുവദിച്ചാൽ മേലും ഇതുപോലെയുള്ള അനത്ഥങ്ങൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള മഹത്തായ വിളംബരപ്രഖ്യാപനത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രസിഡൻറ് വിൽസൻ അമേരിക്കൻ സൈന്യനിരയെ യുദ്ധഖണ്ഡത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ധർമ്മപരിപാലനത്തിനു യുദ്ധം ആരംഭിക്കാൻ തയ്യാറാവണം എന്ന കാൺഗ്രസ്സു പ്രതിജ്ഞ തെരുവീഥികളിൽ പരന്നു. പത്തുലക്ഷം ജനങ്ങൾ! പത്തുലക്ഷം ഭടന്മാർ യുദ്ധക്കളത്തിലേക്കു പായുന്നതിനു സന്നദ്ധരായി. മണിക്കൂറൊന്നിനു ൫൦ ലക്ഷം രൂപാവീതം യുദ്ധഫണ്ടു അഥവാ സ്വാതന്ത്ര്യഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു ജലധാരപോലെ ചൊരിഞ്ഞുതുടങ്ങി! രണ്ടായിരംകോടി പവൻ! ഒററ ദിവസം കൊണ്ടു പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓ! **രണ്ടായിരംകോടി പവൻ!!!** സകലതും കൊടുത്താൽ എന്താ. സ്വാതന്ത്ര്യമല്ലേ വലുതു്.

പശ്ചിമഖണ്ഡങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമല്ല അമേരിക്കൻപ്രസിഡൻറ് സ്വാതന്ത്ര്യം! സ്വാതന്ത്ര്യം! എന്നു പീരങ്കിവെടിയിൽ കൂടി ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ബ്രിട്ടീഷു സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇൻഡ്യാമഹാരാജ്യം ഒഴിച്ചു മറെറല്ലാടത്തും ജനപ്രാബല്യം വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോളനികളിൽ എല്ലാം പ്രൌഢമായ പൊതുജനഭരണം തന്നെ സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഭരണകർത്തൃത്വം ജനസമുദായത്തിൽ സമപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ബ്രിട്ടീഷ് കോയ്മയുടെ ശ്രമം എന്ന വിളംബരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വയംഭരണം എത്രയും വേഗത്തിൽ നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ ഇൻഡ്യാഗവമ്മേണ്ടിൻെറ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ മൊൺേറഗൊ വേണ്ട യത്നങ്ങൾ ചെയ്തുവരികയാണല്ലൊ. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും കാലോചിതമായ മാററങ്ങൾ ഭരണയന്ത്രത്തിൽ വരുത്തുന്നതിനു ബദ്ധശ്രദ്ധന്മാരാണ്.

തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ മൈസൂർ രാജ്യമാണ് പരിഷ്കാരേച്ഛയിൽ ഏററം മുൻപിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ കുറഞ്ഞൊരുകാലമായിട്ടു ഭരണകൃത്യങ്ങളിൽ മൈസൂർ വരുത്തിയിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ സ്തുത്യർഹങ്ങളായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മററും വളരെ പിന്നോക്കമായിരിക്കുന്നതു ഹൈദർബാദ് രാജ്യമാണ്. നമ്മുടെരാജ്യം മററു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ മൈസൂർ മാത്രമേയുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ മൈസൂറിനേക്കാൾ ഒരു കുതി മുന്നോട്ടാണ് നില്ക്കുന്നതു്. എന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ വളച്ച് കാലത്തിനടുത്തവണ്ണം ഉപരിയായി വരുന്നില്ലെന്നു വ്യസനപൂവ്വം പറഞ്ഞേ കഴിയൂ. നമുക്കു വളരെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. വ്യവസായസംഘങ്ങളുണ്ട്. പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ ഉണ്ടു്. പട്ടണപരിഷ്കരണം കമ്മിററികളുണ്ടു. പഞ്ചായത്തുകോടതികളും സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിയമനിർമ്മാണസഭ പണ്ടേ ഏപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടു്. എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി പ്രജാസഭയും സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ പതിമ്മൂന്നുകൊല്ലം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ പതിമ്മൂന്നുകൊല്ലം പ്രജാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും അഗ്രാസനം വഹിച്ചതും ആർ? സങ്കടം മുഖദാവിൽ അറിയിക്കുന്നതിനു ഒരു അനുമതി നൽകിയതായിട്ടാണല്ലൊ പ്രജാസഭയുടെ പതിമ്മൂന്നുവഷത്തെ ജീവിതം തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതെത്ര കഷ്ടം! മഹാജനങ്ങളെ! നിങ്ങളുടെ ആത്മാഭിമാനം നശിച്ചുപോയോ? ജന്മാവകാശമായ പൌരാധികാരത്തിനു കൈകു[illegible]തെന്തു്? രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷികളായ എല്ലാവരും ഈ അവസരം വ്യഥാവാക്കിക്കളയാതെ പരിഷ്കാരപ്രേമികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ഭരണയന്ത്രം ജനഹിതം അനുസരിച്ചു നടത്തുവാൻ യത്നിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ശ്രീ[മൂലം പ്രജാ]സഭ.

പത്രപംക്തികളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്തു പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയെപ്പററി പൊതുജനങ്ങൾക്കു പ്രസക്തന്മാരായ മാന്യപൌരന്മാർക്കു് അത്യധികം അതൃപ്തി തോന്നിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണു്. ഈ ഭാവഭേദത്തിനു ഹേതുഭൂതമായിട്ടുള്ളതു, നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ യശസ്സോഭവും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൌരന്മാരുടെ ആഗ്രഹസവ്വസ്വവും, വിഖ്യാതനായ ഒരു രാജ്യതന്ത്രധുരന്ധരൻെറ ഏകസന്താനവുമായ നമ്മുടെ [illegible]യോടു ഗവമ്മേൻറു കാണിക്കുന്ന ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത അനാസ്ഥയുടെ തികച്ചിലാണെന്നു ഏകദേശം സംക്ഷേപിച്ചു പറയാം.

(൧) ഒന്നാമതായി, ഇപ്പോൾ പ്രജാസഭ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തിട്ടു കൊല്ലം പതിന്നാലു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വയസ്സിനിടയിൽ അതിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു വളൎത്തുന്നതിൽ ഗവൎമ്മെന്റു താല്പൎയ്യം പ്രദൎശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല വൈമുഖ്യം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഫാണറബിൾ മിസ്റ്റർ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഭരണകാലത്തു പ്രജാസഭയ്ക്കു 'അംഗഭംഗം' കൂടി വരുത്തിക്കൂട്ടിവെച്ചു. പരേതനായ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സാമാജികത്വം അപകടകരമായി പരിണമിക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചല്ലെ 'എലിയെപ്പേടിച്ചു ഇല്ലം ചുടുന്നതുപോലെ' സ്ഥലവാസികൾക്കല്ലാതെ സാമാജികത്വമില്ലെന്നും പഠിത്തുകൊല്ലം വൃത്തിയാകാത്ത ബി എ. ക്കാൎക്കു പ്രാപ്തതയില്ലെന്നും ചട്ടങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ചതു? രണ്ടാമതായി, പൊതുജനപ്രതിനിധികൾ ദിവാൻജിയുടെ സമക്ഷം പല സങ്കടങ്ങളും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവൎമ്മെന്റു അവയെപ്പററി തീരെ ഗണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രബലമായി വരുന്നതേയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ തൃണവൽക്കരിക്കുന്നതു ജനങ്ങൾ വളരെനാൾ ക്ഷമിച്ചുവെന്നുവരാം. കാലചിഹ്നങ്ങളെ അവലോകനം ചെയ്യുന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ പൊതുജനങ്ങളെ ധിക്കരിക്കാതിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാം.

(൨) മൂന്നാമതായി പ്രജാസഭയുടെ യന്ത്രം പഴകി തുരുമ്പുപിടിച്ചു കിടക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയപരിജ്ഞാനം കുറഞ്ഞിരുന്ന ജനതയ്ക്കു രാജ്യകാൎയ്യപരിചയം നൽകുന്നതിനായി ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ പ്രാചീന പാൎല്ലമെന്റ് സമ്പ്രദായത്തെ മാതൃകയാക്കിയാണ് പ്രജാസഭ ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചതു്. ഇപ്പോൾ പൊതുജനപ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിക്കുന്ന സഭകളെപ്പററി പലവും നൂതനജ്ഞാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ തുരുമ്പുപിടിച്ച യന്ത്രത്തിനെ [illegible] ഇട്ടു മിനുക്കി, കാലത്തിനനുസരിച്ച മോടിപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(൩) നാലാമതു, പ്രജാസഭയുടെ ഉദ്ദേശത്തിനു വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് ഗവൎമ്മെന്റിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം. ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചതുതന്നെ എന്തിനാണ്? നമ്മുടെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂൎത്തിയിലുണ്ടായ തിരുവെഴുത്തുവിളംബരത്തിൽ "പൊതുജനങ്ങളുടെ തൃപ്തിയാണ് നമ്മുടെ പരമാനന്ദം" എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പ്രജാസഭ നിൎമ്മിതമായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യയന്ത്രം ഒരു തറവാടിനു തുല്യമാണ്. ഗവൎമ്മെന്റു എന്നു പറയുന്നതു് തറവാട്ടിലെ കാൎയ്യാലോചനസഭയുമാണ്. ഈ കാൎയ്യാലോചനസഭ, തറവാട്ടിലെ അംഗങ്ങളുടെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ അനുസരിക്കുന്നതാണ നാട്ടുനടപ്പ്. തറവാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി അംഗങ്ങൾ സദാ പരിശ്രമിക്കുന്നു. അവരുടെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ഓഹരികൊണ്ടാണു പൊതുച്ചിലവു തന്നെ നടത്തുന്നതു്. ആയതുകൊണ്ടു തറവാട്ടുഭരണത്തിൽ ഈ അംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾക്കു ഭാഗഭാക്കുകളായിരിപ്പാൻ നൈസൎഗ്ഗികമായ അവകാശമുണ്ടാകുന്നു. ഭരണാധികാരികൾ അംഗങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രതികൂലമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്നതു ഏകയോഗക്ഷേമത്തിനു ഹാനികരമായിരിക്കും. ഈ വാദത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയുടെ യന്ത്രം ഒന്നഴിച്ചു പുതുതായി കരുപിടിപ്പിച്ചു വാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്.

ജനങ്ങളുടെ അതൃപ്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രജാസഭയ്ക്കു യോഗ്യമായ പോഷണം നൾകുന്നതിനും ബുദ്ധിമാന്മാരായ യോഗ്യന്മാർ പല മാൎഗ്ഗങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിക്കും. എന്നാൽ എന്റെ അസംസ്കൃതബുദ്ധിയിൽ ഉദിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ പൊതുജനസമക്ഷം സംക്ഷേപമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു ഈ അവസരത്തിൽ ഉപയോഗകാരിയാണെന്നു ശങ്കിച്ചാണ് ഈ ഉപന്യാസത്തിനു ആരംഭിച്ചതു്.

ആയതുകൊണ്ടു പ്രജാസഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഗതി, ശക്തി, അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു, അവകാശം ഇവയെ ഒന്നു പരിഷ്കരിക്കാനുണ്ടെന്നാണു എന്റെ വാദം.

(൧) പ്രജാസഭ പ്രജകളുടെ സഭയാണല്ലോ. ഗവൎമ്മെന്റിനെ ഒരു തറവാട്ടിലെ കാൎയ്യാലോചനസഭയോടു ഉപമിക്കുന്നപക്ഷം തറവാട്ടംഗങ്ങൾക്കു ഗൃഹഭരണകാൎയ്യത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ പൌരജനങ്ങൾക്കും രാജ്യഭരണമാൎഗ്ഗത്തെപ്പററി ഉപദേശിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടു്. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു നാം യോജിക്കുന്ന പക്ഷം പ്രജാസഭയുടെ താല്ക്കാലികഘടനതന്നെ പുതുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(a) ഒന്നാമതായി, തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള സകലജനങ്ങൾക്കും പ്രജാസഭാമെമ്പറന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം. ധനവാനും ദരിദ്ര്യനും, ബ്രാഹ്മണനും പറയനും, ക്രിസ്ത്യനും മഹമ്മദനും എല്ലാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ പൌരന്മാരാണ്. അവൎക്കെല്ലാം രാജ്യഭരണത്തിന്റെ നന്മതിന്മകൊണ്ടു ഗുണവും ദോഷവും ഉണ്ടാകും. ഇപ്പോഴത്തെ നിയമപ്രകാരം ആണ്ടിൽ അമ്പതുരൂപാ ഗവൎമ്മെന്റിനു കരം കൊടുക്കുന്നവൎക്കും, ബി. എ. പാസ്സായി പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾക്കു

മല്ലാതെ സഭാസാമാജികത്വം സിദ്ധിക്കയില്ല. ഇവൎക്കു മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ അവകാശമുള്ളോ? അഥവാ ഈ മഹാജനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ കാൎയ്യാലോചനസഭയിൽ സാമാജികത്വത്തിനു പൎയ്യാപ്തമായ പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളായിരിക്കാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ എങ്ങിനെയാണ് ഇപ്പോൾ സാമാജികന്മാരായിരിക്കുന്നതു്. ഈപ്രകാരം ഒരു നിയമംവെച്ചിരിക്കുന്നതു ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ അവകാശത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. അമ്പതുരൂപാ കരംകൊടുക്കാവുന്ന കുടുംബങ്ങൾ വളരെ കുറവാണല്ലോ. നായന്മാരുടെ കുടുംബങ്ങൾ ചിലതു സ്വത്തുള്ളതായിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാൎയ്യം നോക്കുക. അവരുടെ ഇടയിൽ 'ഭാഗം' ഉള്ളതുകൊണ്ടു അധികം സ്വത്തുള്ള കുടുംബങ്ങൾ ചുരുക്കമാണു്.

ആയതുകൊണ്ടു അമ്പതുരൂപാ കരംകൊടുക്കുന്നവരെ മാത്രമേ സാമാജികന്മാരായി സ്വീകരിക്കുകയുള്ളു എന്നു നിർബ്ബന്ധം വെച്ചിരിക്കുന്നതു സാധുക്കളായ അധഃകൃതജനങ്ങളുടേയും, വസ്തു വിഭാഗമാചരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും, കൂലിവേലയെടുക്കുന്ന പൌരന്മാരുടേയും ജന്മാവകാശത്തെ നിരോധിക്കുകയാണു്. അതുപോലെതന്നെ ബീ. ഏ. ക്കാൎക്കു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞേ പ്രജാസഭയിൽ കയറാവു എന്നുള്ള നിയമത്തിന്റെ അൎത്ഥം എന്താണോ? ബി. ഏ. പാസ്സായ ഒരു യോഗ്യനു പ്രജാസഭയിൽ കടന്നുകൂടാ എന്നും എഴുത്തു വായിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വൎക്കാരെ സാമാജികന്മാരായി എടുക്കാമെന്നും വിവക്ഷിക്കുന്നതു എത്ര അപഹാസ്യകരമായിരിക്കുന്നു. സ്ഥലത്താമസക്കാൎക്കല്ലാതെ ആ സ്ഥലത്തെ സാമാജികന്മാരാകാൻ പാടില്ല എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതു നിരൎത്ഥകമാണു്. ഈ നിയമം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പതിനഞ്ചാംനൂററാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ റദ്ദുചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. പ്രജാസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ രാജ്യത്തിനു പൊതുവായി വേണ്ട കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററിയാണ് വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതു്.

(൨) രണ്ടാമതായി പ്രജകളുടെ സഭയുടെ നാഥനായി ദിവാൻജിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതു ആ സഭയുടെ ഉദ്ദേശത്തിനും അൎത്ഥത്തിനും വിപരീതമല്ലേ. അറങ്ങ്സീബു മുതലായ മുഗൾചക്രവൎത്തിമാരുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ സാധുക്കൾ സങ്കടം പറവാൻ പഞ്ചപുഛമടക്കി പോകുന്നതുപോലല്ലേ രാജ്യത്തിലെ പൌരന്മാർ അവരുടെ ശാസനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുമ്പിൽ സങ്കടം പറയുന്നതു്. ദിവാൻജി പല കാൎയ്യങ്ങളും നോട്ടംചെയ്യുമെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വളരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായി ഫലംകൊണ്ടു കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രജാസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കേണ്ടതു സാമാജികന്മാർ നിയമിക്കുന്ന ഒരു 'സ്പീക്കർ' ആയിരിക്കണം. സഭയെ ഭരിക്കുന്നതിനും, സഭയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഗവൎമ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ സഭാനാഥനു അവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം.

(൩) ദിവാൻജിയും ഡിപ്പാൎട്ടുമെന്റിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രജാസഭാമെമ്പറന്മാരായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല സഭയോടു അവൎക്കു ഉത്തരവാദിത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ദിവാൻജിക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ, അപ്പോൾ, ചെയ്യുന്നതിനു് അവസരം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പ്രജാസഭയോടു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവരുടെ ഊൎജ്ജിതവും ശുഷ്കാന്തിയും എത്രമാത്രം വൎദ്ധിക്കുമെന്നു അനുഭവംകൊണ്ടറിയാം. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ 'കാബിനെററ്'പോലെ തിരുവിതാംകൂറിലും ഒന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഇപ്പോഴത്തെ പരിഷ്കാരത്തിനു ഇണങ്ങിയിരിക്കും.

(൪) പ്രജാസഭാസാമാജികന്മാരുടെ തൊഴില് ഗവൎമ്മെന്റിനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ സഭ ഇപ്പോൾ ആവശ്യമില്ല. പത്രങ്ങളും ഹർജികളും ഈ തൊഴില് നടത്തുന്നുണ്ടു്. പ്രജാസഭ ജനങ്ങളുടെ പ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിക്കുന്നു. പ്രജകളുടെ പണം പൊതുക്കാൎയ്യത്തിനായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ചെലവിടുന്നതിനും ജനപ്രതിനിധികളുടെ സമ്മതം ആവശ്യമുണ്ടു്. "കരംപിരിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും പ്രാതിനിദ്ധ്യവും വേർപെടുത്താൻ പാടില്ലാ" എന്നാണ് പരിഷ്കൃതഗവൎമ്മെന്റുകളുടെ പ്രമാണം.

അതുപോലെതന്നെ ... ങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനും പൊതുജനപ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിക്കുന്ന സഭയ്ക്കു അധികാരമുള്ളു. നാം ഇപ്പോൾ ബ്രിട്ടിഷ് ഇന്ത്യൻഗവൎമ്മെന്റിനെ അനുസരിച്ചു ഒരു നിയമനിൎമ്മാണസഭ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രജാസഭയുള്ളപ്പോൾ പ്രത്യേക നിയമനിൎമ്മാണ സഭയുടെ ആവശ്യം എന്തു്. പ്രജാസഭയിൽ, സാമാജികന്മാൎക്കു ബില്ലുകൾ പാസ്സാക്കാം. ഈ ബില്ലുകളെ സാമാജികന്മാർ അംഗീകരിച്ചു മഹാരാജാവിന്റെ തിരുവടയാളം ചേൎത്താൽ നിയമമാകും. പക്ഷെ ഇത്രവളരെ ആളുകൾ കൂടി എങ്ങിനെയാണു് നിയമങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കുന്നതു എന്ന ചോദ്യത്തിനു ... ബ്രിട്ടീഷു പാൎല്ലമെന്റിൽ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കുന്നതു എങ്ങിനെയെന്നു വേറൊരുചോദ്യമാണു്.

അതിനാൽ ഇപ്പോൾ സാമാജികന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിലെ സകല പൌരന്മാൎക്കും അവരുടെ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അവകാശം നല്കണം. ബി. ഏ. ജയിച്ചു ഹാ കൊല്ലത്തെ പഴക്കം വന്നു എങ്കിൽ മാത്രമേ സാമാജികന്മാരാകാവൂ എന്ന നിയമവും അപ്പോൾ അസ്തമിക്കും. ധനകാൎയ്യവും നിയമനിൎമ്മാണവും പ്രജാസഭയുടെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടിയിലിരിക്കണം.

ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകാൎയ്യങ്ങളാണെന്നു ഗവൎമ്മെന്റു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി എല്ലാത്താലൂക്കിൽ നിന്നും ജനങ്ങൾ ഗവൎമ്മെന്റിലേക്കു ഹൎജികൾ അയയ്ക്കണം. രണ്ടാമതു സാമാജികന്മാരുടെ എല്ലാം ഒരു വിഷയം സഭാപരിഷ്കരണമായിരിക്കണം.

എം. ആർ. മാധവവാൎയ്യർ ബി. ഏ.

മഹാനായ ഒരു കണ്ണുപൊട്ടൻ.*

ഏകദേശം അറുപതോ എഴുപതോ വത്സരക്കാലത്തിനു മുമ്പ്, ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു അന്ധൻ ഒരു വലിയ മാസികാപ്രവൎത്തകനായും പത്രഉടമസ്ഥനായും തീൎന്നിട്ടുള്ള കഥ വായനക്കാൎക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നാല്പത്തിരണ്ടുവയസ്സു മാത്രമെ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പ്രകാശം നശിച്ചത ലോകത്തെ അന്ധകാരമയമാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിനിടയാക്കിയ ദൈവവിധിയെ അയാൾ കുറച്ചെങ്കിലും ... ന്റെ ജീവിതം എത്രയും ഉൽകൃഷ്ടതരമാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു അയാൾ എല്ലായ്പോഴും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആലോചനയുടെയും നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിന്റെയും ഫലമായി അദ്ദേഹം ചില മാസികകളുടെയും പത്രത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനായിത്തീൎന്നു. മിതമായ രീതിയിലുള്ള തന്റെ കുടുംബജീവിതത്തിന് മതിയായ ധനം സമ്പാദിച്ചശേഷം തന്റെ ആയുശ്ശേഷത്തെ അന്ധന്മാരായ തന്റെ സഹജീവികളുടെ സുഖജീവിതത്തിനായി വിനിയോഗിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

ഇപ്രകാരം ഒ... ചെയ്ത ഉടനെതന്നെ ആൎതർ പീയെഴ്സൺ പ്രഭുവാണ് ആ മാന്യന്റെ നാമധേയം) അന്ധന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഒരു പ്രത്യേക വിദ്യാമന്ദിരം സ്ഥാപിച്ചു. 'ആയിരത്തിയഞ്ഞൂറു ശ്രൂപയുടെ ഉടമസ്ഥൻ' എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ലണ്ടനിലെ ഒരു പ്രധാന പത്ര ഉടമസ്ഥനാക്കിത്തീൎത്ത തന്റെ നിസ്തന്ദ്രതയും ബുദ്ധിപൂൎവ്വമായ ആലോചനകളും അയാൾ ഇവിടെയും പ്രമാണമാക്കി പ്രവൎത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ അയാൾ മൂന്നു പ്രതിദിനപത്രങ്ങളുടെയും അനേകം പ്രതിവാരപത്രങ്ങളുടെയും മാസികകളുടെയും ഉടമസ്ഥനായിത്തീൎന്നു. തന്റെ സ്ഥാപനത്തെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതവും അധികം ഉപകാരപ്രദവുമാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിനു വേണ്ട മൂലധനം ശേഖരിക്കുന്നതിനാണ് അയാൾ പിന്നീട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചത്. സ്നേഹിതന്മാരുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയും പൊതുജനങ്ങളെ ക്ഷണനക്കത്തുകൾമൂലവും പരസ്യങ്ങൾ മുഖേനയും വിവരം ധരിപ്പിച്ചു കൂടുതൽ ധനവും പ്രവൎത്തിക്കു സഹായികളേയും സമ്പാദിച്ചു. അന്ധവിദ്യാലയത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും 'ബ്രയിലി' ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സംഖ്യ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമാണ് ഈ മൂലധനത്തെ കാൎയ്യമായി ചിലവഴിച്ചതു്. (വിരലുകൾകൊണ്ടു തടഞ്ഞു വായിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അന്ധന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കു പ്രത്യേകം തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന് (Braille) ബ്രയിലി എന്നു പറയുന്നു).

അങ്ങിനെയിരിക്കെ ഇപ്പോഴത്തെ മഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. പോൎക്കളത്തിൽവെച്ചു കുരുടന്മാരായിത്തീരുന്നവരുടെ സംഖ്യയും വൎദ്ധിച്ചുവന്നു. സത്യത്തെയും നീതിയെയും നിലനിൎത്തുന്നതിനായി സ്വരാജ്യത്തെയും ബന്ധുവൎഗ്ഗത്തെയും പ്രിയപ്പെട്ട ഭാൎയ്യാപുത്രാദികളെയും വിട്ടു ശത്രുവിനോടുനേരിട്ടു അന്ധന്മാരായിത്തീൎന്ന അസംഖ്യം ഭടന്മാരെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു ഇറക്കുകയുണ്ടായി. തങ്ങളുടെ ഭാവിജീവിതം അന്ധകാരമയമായിത്തീൎന്നതിൽ പരിതപിക്കുന്ന ആ ഭാഗ്യഹീനന്മാരായ വീരപുരുഷന്മാൎക്കു മിസ്റ്റർ പീയെഴ്സൺ ആശാജനകമായ അഭയം കൊടുത്തു. കരസൈന്യത്തിലും നാവികസൈന്യത്തിലും ഉള്ള കുരുടന്മാൎക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേകമന്ദിരം പണിചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിച്ചു.

അന്ധന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഒരു കെട്ടിടം വാടകയ്ക്കു എടുത്തു കൊടുക്കുന്നതിനു താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് അമേരിക്കൻ കോടീശ്വരന്മാരിൽ ഒരാളായ മിസ്റ്റർ ഓട്ടോഖാൻ എന്ന ഔദാൎയ്യവാൻ ഒരു വിജ്ഞാപനം പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 'റീജന്റ

* ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ നിന്ന്.

സ്പാർക്ക്" എന്ന വിഖ്യാതമായ ഉദ്യാനത്താൽ ആവൃതമായ ഈ കെട്ടിടത്തിന്നു സെൻറ്ഡൺസ്റ്റൻറ്സ് എന്ന പേർ പറഞ്ഞിരുന്നു. മിസ്റ്റർ പീയെഴ്സൺ ഖാനവർകളെ കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഔദാര്യം മുറിവേററ ഭടന്മാരുടെ നേരെയായാൽ അതു് അവക്കു് ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നറിയിച്ചതിൻപ്രകാരം ആ മന്ദിരം പീയെഴ്സൺെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു. ...ആഴ്ചകളിലെ പീയെഴ്സൺെറ പരിശ്രമത്തിൻെറ ഫലമായി, ആശുപത്രിയിൽനിന്നും മുറിവുകൾ ഭേദപ്പെട്ട അനേകം കുരുടന്മാരെ താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സാമഗ്രികളോടുകൂടി ആ മന്ദിരം സജ്ജമായി. പീയെഴ്സൺെറ ഇപ്രകാരമുള്ള മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി ചക്രവർത്തിതിരുമേനിയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു പല സമ്മാനങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതിനിടയായി. അതിനാൽ എനിയും നമുക്കു് ആ മഹാനെ 'സർ ആതർ പീയെഴ്സൺ' എന്നോ സർ ആതർ എന്നോ വിളിക്കാം.

ഞാൻ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനായി സെൻറഡൺസ്റ്റണ്ണിൽ പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സെക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ കാസ്റ്റൽ എന്നെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. കാസ്റ്റലും തൻെറ യജമാനനെപ്പോലെ തന്നെ സ്വഭാവഗുണമുള്ളയാളായിരുന്നു. മദ്ധ്യെ കമ്പളം വിരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ഒരു കുരുടൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വന്നു. അയാളുടെ സഹായത്തിനു (വഴികാണിപ്പാൻ) ഒരു മനുഷ്യനൊ വടിയൊ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ ഏതാനും അടികൾ നടന്നപ്പോഴേക്കും അയാളുടെ കണ്ണിനു ശരിയായ കാഴ്ചയില്ലെന്നു എനിക്കു ബോധ്യമായി. കമ്പിളിയിൽനിന്നും വഴിതെററാതെ അവൻ വളരെ കരുതലോടുകൂടി നടന്നിരുന്നു. ആ മുറിയുടെ ഒററത്തുചെന്നപ്പോൾ സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെ വാതൽകടന്നു അടുത്ത മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള കമ്പളങ്ങൾ എല്ലാ മുറിയിലും വിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

കുരുടനായ ഒരു പടയാളി സെൻറഡൺസ്റ്റണ്ണിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ആദ്യമായി ചെയ്യുന്നതു് ബ്രയിലി അച്ചടിവായിക്കുന്നതിനു ശീലിക്കുകയാണു്. ഈ സമ്പ്രദായം അവരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഒരു ആശ്ചര്യകരമായ പണിയായി തോന്നാം. ചില കുരുടന്മാർ മററു ചിലരെക്കാൾ അധികം ബുദ്ധിമാന്മാരായിക്കാണപ്പെടുന്നു. ആറൊ ഏഴൊ ആഴ്ചയിലെ പരിശീലനംകൊണ്ടു സാധാരണ കുരുടന്മാർ വായന ശീലിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ പലരും ധർമ്മമായി വേലചെയ്യുന്നവരാണു്. അദ്ധ്യാപികമാരും അപൂർവ്വമല്ല. വിവിധവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ബ്രയിലി അച്ചിൽ അടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അനവധി ആഖ്യായികകളും ചരിത്രസംബന്ധമായ കഥകളും പാട്ടുകളും കുരുടന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു് അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. Daily Mail എന്ന പ്രതിദിനപത്രം ഇവരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ബ്രയിലിയിലും പ്രത്യേകം അച്ചടിച്ചുവരുന്നു.

കുരുടന്മാർ വായിക്കുന്നതിനു എന്നപോലെതന്നെ എഴുതുന്നതിനും ശീലിയ്ക്കുന്നു. ഇതിന്നായുപയോഗിക്കുന്ന ചെറിയ യന്ത്രം അക്ഷരങ്ങൾ ആരുതന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇനി കാണുകയില്ലതന്നെ. കുരുടന്മാക്കു് ചുരുക്കെഴുത്തു് (Short hand) കൂടി വശമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് അത്ഭുതം തോന്നുമായിരിയ്ക്കാം. എന്നാൽ സാധാരണ ആളുകൾ ചെയ്യുമ്പോലെ പ്രസംഗങ്ങൾ ചുരുക്കെഴുത്തിൽ പകർത്തിയെടുത്തുതന്ന ചില കുരുടന്മാർ എൻെറ അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കഥ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

സെൻറഡൺസ്റ്റൺ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ പഠിച്ചവസാനിച്ചാൽ പിന്നീടു (Nation al Institute for the blind) എന്ന വിദ്യാലയത്തിലേക്കു കയററംകൊടുക്കുന്നു. ഈ വിദ്യാലയത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥനും നടത്തിപ്പുകാരനും സർ ആർതർപിയേഴ്സനാണെന്നുള്ള വിവരം മുമ്പുപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അവിടെ ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിനും കായികാഭ്യാസത്തിനും വസ്ത്രധാരണത്തിനും മററും പരിശീലനത്തിനും ... പ്രത്യേക മുറികളുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ അഭ്യസനകാലം പൂർത്തിയായാൽ വീണ്ടും പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. സാധാരണ ആളുകൾക്കുള്ള ചോദ്യങ്ങൾതന്നെയാണു് ഇവക്കും കൊടുക്കുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമനായും നാലാമനായും ജയിച്ചതു് ഓരോ കുരുടന്മാരായിരുന്നു. തങ്ങൾ ചുമതലപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഏതുയും ശ്രദ്ധയോടും കരുതലോടും ചെയ്യുന്നതിന്നു് ഇവർ പ്രത്യേകം താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

ഈ മന്ദിരത്തിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കുരുടനു പ്രതിവാരം രണ്ടു പവൻ പതിമൂന്നു ഷില്ലിങ്ങ് സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവനു മുമ്പു കണ്ണുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പവൻപോലും കിട്ടുന്നതു് അപൂർവമാണു്.

ഇവർ ബൂട്ട്സുണ്ടാക്കുന്നതും കേട്ടുപോക്കുന്നതും കാണേണ്ടതായ ഒരു കാഴ്ചതന്നെയാണ്. സാധാരണ കൂലിക്കാരെക്കൊണ്ടു നാം ജോലിചെയ്യിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് എത്രമാത്രം തൃപ്തികരമായിരിക്കുമോ അതിലധികം തൃപ്തി ഒരു കുരുടനായ വേലക്കാരൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നു. ലണ്ടനിലുള്ള ദയാലുക്കളായ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും അവരുടെ ബൂട്ട്സുകൾ നന്നാക്കുന്നതിനു ഇവരെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുന്നു.

ഇതോടുചേർന്നുതന്നെ ഒരു മരപ്പണിശാലയും ഉണ്ട്. അങ്ങാരമാരുടെ ആയുധങ്ങൾ കണ്ണിനു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരെപ്പോലും ഇവിടെ ജോലിയെടുത്തുവരുന്നു. ഏതാനുംനാളത്തെ പരിശീലനം നിമിത്തം പക്ഷിക്കൂട്ടുകൾ, വിപ്പുകൾ, ചെറിയതരം പെട്ടികൾ, ഗോവേണികൾ മുതലായ സാമഗ്രികൾ എത്രയും വൃത്തിയായി പണിചെയ്യുന്നതിനു ഇവർ സമർത്ഥന്മാരായിത്തീരുന്നു. മുമ്പുതന്നെ പണിയായുധങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ മേശ, അലമാരി, വിചിത്രതരമായ കസാലകൾ മുതലായവ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഏല്പിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം ലണ്ടനിൽവച്ചു നടത്തിയ ഒരു പ്രദർശനത്തിൽ നിന്നും ഒന്നാം സമ്മാനത്തിനു അർഹതയുള്ളതെന്നു തീരുമാനിച്ച വടി[illegible] കുരുടൻെറ കരകൌശലത്തിൻെറ ഫലമാണെന്നുള്ളതു[illegible]പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള വലകൾ തുന്നുന്നതിനും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകംചെയ്യുന്നതിനും സെൻറ ഡൺസ്റ്റണിലെ കുരുടന്മാർക്കു ശീലമുണ്ട്. ടെലിഫോൺ സംബന്ധിച്ച ജോലികൾ അവരെ പരിചയിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ദിവസേന വിശ്രമസമയമുള്ളതിനുപുറമേ ശനിയാഴ്ചതോറും സംഗീതശാലകളിലും മററും അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രൈററൻ, ടോർക്ക്വ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ ഇതിൻെറ ശാഖാമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ സെൻറഡൺസ്റ്റണിൽ നിന്നും തിരിച്ചുപോരുന്നതിനു മുമ്പായി മിസ്റ്റർ പിയേഴ്സൺ വന്നുചേർന്നു. പിന്നീടു ഞങ്ങൾതമ്മിൽ പല വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പിലുള്ള പല രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചും കത്തുകൾ മുഖേനയും സജ്ജനങ്ങളുടെ ഔദാര്യത്തെ ക്ഷണിച്ച് ഈ പാഠശാലയെ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധികരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ഇന്നും ശ്രമിച്ചുവരുന്നു.

സി. വി. ശർമ്മ.

"തിരുവിതാംകൂറിലെ സയൻസ് വിദ്യാഭ്യാസവും വ്യവസായവും."

ഭൂലോകത്തിൽ ഐശ്വര്യംകൊണ്ടും, ധനസ്ഥിതികൊണ്ടും, പരിഷ്കാരശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ടും പ്രാധാന്യത്തെ അർഹിച്ചും, വഹിച്ചും വരുന്ന ജർമ്മനി, ഇംഗ്ലണ്ട, യൂണൈറെറഡ്സ്റ്റേയ്ററിസ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾക്കു ഈ വിധമായ ശ്രേയസ്സിനു നിദാനഭൂതമായിരിക്കുന്ന ആ "ഒററമൂലി", അവിടങ്ങളിലുള്ള വ്യവസായം കൃഷി, കച്ചവടം, വൈദ്യവൃത്തി മുതലായവയെ പോഷിപ്പിച്ചും പോററിയും വരുന്ന സയൻസുവിദ്യാഭ്യാസവും പരിശീലനവും ആണെന്നു വളരെപ്പേർക്കും ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇക്കഥനമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂറിലും പലരും ഗവമ്മേണ്ടും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യവസായവർദ്ധനയ്ക്കും മററും ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെന്നും പലവിധത്തിൽ നമുക്കു കാണാറായിത്തുടങ്ങിയിട്ടും ഉണ്ട്. ഇന്നാട്ടിലെ വൃത്താന്തപത്രാദികളിലും മററും (പലപ്പോഴം വാലും മൂട്ടും തിരിയാതെകണ്ടുള്ള നിലയിൽ എങ്കിലും) ധാരാളമായി കാണപ്പെടുന്ന ഉപന്യാസങ്ങളും, പ്രജാസഭായോഗങ്ങളിൽ അടിക്കടി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളും ഗവമ്മേണ്ടിൽനിന്നും പുതിയതായി ഒരു വ്യവസായഡയറക്ടരെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയും, പ്രത്യേകിച്ചു ബഹുജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിസ്മാരകമായി ഒരു വാണിജ്യവ്യവസായസാങ്കേതിക വിദ്യാശാല സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയവും ഇതിനു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. ഈ വിധം ഈ സംസ്ഥാനത്തും സുപ്രധാനമായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അഭൂതപൂർവ്വമായ ഉണർച്ചയും, ശുഷ്കാന്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നതു എല്ലാവർക്കും ഏററവും ആഹ്ലാദജനകവും ക്ഷേമകരവും ആണ്. ഈ സംരംഭത്തിൽ സകലജനങ്ങളും ഏകകണ്ഠമായി സശ്രദ്ധം പരിശ്രമിക്കുമെന്നും, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവമ്മേണ്ട് വേണ്ട സഹായങ്ങൾ എല്ലാം സദാ ചെയ്തുതരുമെന്നും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ, ഇതിനെപ്പററി എൻെറ അനുഭവത്തിൽപെട്ട മൂന്നുനാലു സംഗതികൾ, ജനപ്രതിനിധികളേയും, പ്രജാക്ഷേമതല്പരന്മാരായ ഗവമ്മേണ്ടു പ്രതിനിധികളേയും അറിയിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ലേഖനങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മാന്യപത്രത്തിൽ, പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നും, ഈ സംഗതികളെ മേല്പറയപ്പെട്ടവ

ത്തം, എല്ലാപേരും ഗാഢമായി ആലോചിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സയൻസ് ഒരു പ്രധാന വിഷയമായി സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ വളരെക്കാലമായിരിക്കുന്നു. ഈ വകയ്ക്കു ഗവൎമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും കണക്കില്ലാതെ പണം ചെലവഴിച്ച്, സാമാനങ്ങളും, മരുന്നുകളും വരുത്തി, അനവധി ധനത്തെ വിഴുങ്ങിയിരിക്കുന്ന വലിയ കെട്ടിടങ്ങളിലായി [illegible], നാനാവിധങ്ങളിൽ ചെലവാക്കുകയും, [illegible]ഉള്ള ഉപാധ്യായന്മാരെ നിയമിച്ച് അവൎക്ക് അനൎഹമായ ശമ്പളം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്രയും കാലമായി ഇവിടെനിന്നും ഇത്രമാത്രം പണം ചെലവുചെയ്തു ഈ വിഷയങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നതിൽ ഇതുവരെ കാണത്തക്കതോ, വിലവെയ്ക്കത്തക്കതോ, ഊഹിയ്ക്കത്തക്കതോ ആയിട്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഫലം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക. പലരുടേയും അഭിപ്രായത്തിൽ യാതൊന്നും വന്നിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണവും ഏറെക്കുറെ സൎവ്വതോമുഖമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ പ്രകൃതത്തിൽ വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്ന സംഗതികളെപ്പററി അധികൃതന്മാൎക്കും, അല്ലാത്തവൎക്കും ആൎക്കും യാതൊരു പരിഭവവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ 'സയൻസ്' വിദ്യാഭ്യാസം ഏൎപ്പെടുത്തണമെന്നു അക്കാലത്തെ ഗവൎമ്മെണ്ടിനു തോന്നിയതു ഏതോ ഒരു ശുക്രദശയുടെ അന്ത്യമുഹൂൎത്തത്തിൽ പെട്ടന്നാണ്. ഇതിനായി ഒരുമ്പെടുന്നതിനും ശേഷം കാൎയ്യങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിനും കിട്ടിയ സമയത്തു ഗ്രഹനിലകൾ വലിയ അപകടത്തിലായി. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ എവിടെയോ എല്ലാം ഈ സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പ്രാവീണ്യം സിദ്ധിച്ച വമ്പന്മാരെന്നു നടിച്ചവരിൽ ചിലരോടു പരിഭ്രമത്തിൽ ആലോചിച്ചു ധൃതഗതിയിൽ ഒരു നിയമവും ഏൎപ്പെടുത്തികളഞ്ഞു. അതിനാൽ ഈ ശിശുവിന്റെ ജനനവും നല്ലസമയത്തല്ലാതെ തീൎന്നു. ഇതിനെ ഒരു വിധത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നല്ലാതെ, വളൎത്തേണ്ട ക്രമമോ രീതിയോ ഇന്നതെന്നു അറിവുള്ളവരോടു ചോദിക്കുകയോ, രക്ഷാകൎത്താക്കന്മാർ ഇന്നിന്ന യോഗ്യതയുള്ളവരെന്നോ, അവരെ എവിടെനിന്നു വരുത്തണമെന്നോ ചിന്തിക്കപോലും ചെയ്കയോ ചെയ്തില്ല. ഈ തുറയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചുവന്നതിലും എവിടേയും നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കു അവരുടെ ജോലിയ്ക്കുള്ള യോഗ്യത—സൎവ്വീസോ, അവകാശമോ, വെറും ഭാഗ്യവശാൽ അവൎക്കു സിദ്ധിച്ച കീൎത്തിയോ, സൎവ്വകലാശാലാബിരുദങ്ങളോ അല്ലാതെ ആ ജോലിക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള യഥാൎത്ഥയോഗ്യത—ആണു പ്രമാണമെന്നുള്ള കഥ പലപ്പോഴും സ്മരിക്കുന്നതിലധികം വിസ്മരിച്ചുവന്ന നമ്മുടെ ഗവൎമ്മെണ്ടും തങ്ങളുടെ നയം ഒട്ടും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള രക്ഷാകൎത്താക്കന്മാരുടെ പൎയ്യാലോചനാരഹിതമായ അഭിപ്രായവും ഇഷ്ടവുംപോലെ ഈ ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടു ഭരണവും നടന്നുവന്നു. ഈ തരത്തിൽ ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടിനോ ജനങ്ങൾക്കോ ഗവൎമ്മെണ്ടിനോ ഏതെങ്കിലും ഫലത്തെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നും, വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കു ഇതുകൊണ്ടു എന്തൊരു സായുജ്യമാണുണ്ടാകുന്നതെന്നും ആരും ശങ്കിച്ചതുമില്ല.

സയൻസ്വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതും, പഠിപ്പിക്കുന്നതും കേവലം ഒരു നേരമ്പോക്കെന്നോ, അഥവാ അതൊരു പരിഷ്കാരമെന്നോ മാത്രമേ ആളുകൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നുള്ളു. സാധാരണക്കാർ കണ്ടുപഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല ജാലവിദ്യകളും സൂത്രങ്ങളും കാണിക്കുന്നതിലും കാണുന്നതിലും ഉത്സാഹം ഉള്ളവർ ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നതു അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. ഈ ഇന്ദ്രജാലവിദ്യകളിൽ അന്തൎഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഇതിന്റെ ഗൌരവത്തെ ലേശംപോലും വകവെയ്ക്കാതെയും, അറിയാതെയും ആദ്യം ഇതിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട അധികം വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കും ഇതു മററുവിഷയങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒരു ഭഗീരഥപ്രയത്നമാണെന്നു ക്രമേണ തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇതിലെ കാഴ്ചകൾ മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നുതന്നെ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചുവരവേ. ബുദ്ധിമുട്ടി വിഷയം പഠിക്കുവാനും അതിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്ന അപാരഗുണങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാനും ആൎക്കും തൃഷ്ണയില്ലാതെ ആയെന്നു മാത്രമല്ല, സുകരതരങ്ങളായ ചരിത്രം, മലയാളം മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ മതിയെന്നു വിദ്യാൎത്ഥികൾ ശഠിച്ചും തുടങ്ങി. [illegible] മനസ്സുണ്ടായോ, വിവരം അറിയാവുന്ന ചുരുക്കം ചില മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നിൎബ്ബന്ധത്താലോ ഈ പഠനത്തിൽ ഉത്സാഹിച്ച പലൎക്കും വന്നുകൂടിയ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കൊണ്ടും ശേഷംപേൎക്കു അവരോടു ഒരുമാതിരി ആക്ഷേപവും, "പുച്ഛ"വും തോന്നുകകൊണ്ടും അവർ അതു നടിക്കകൊണ്ടും അവൎക്കു മനസ്സിനു ചാഞ്ചല്യം സംഭവിച്ചുവന്നു. "നിങ്ങടെ കെമിസ്റ്ററിയും നിങ്ങടെ സയൻസുംകൊണ്ടെന്താ പ്രയോജനം! ഞങ്ങളെപ്പോലെ വല്ല മലയാളമോ, ചരിത്രമോ എടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ബി. എൽ. പാസാകാമായിരുന്നല്ലോ. നിങ്ങൾ പാസായാൽതന്നെ ഞങ്ങളേക്കാൾ നിങ്ങൾക്കെന്താണൊരു മാന്യത? അബദ്ധം" എന്നും മററും പാസായിപ്പോയ സഹപാഠികൾ പറയുന്ന വാസ്തവത്തെ ഓൎത്തും, വീണ്ടും വീണ്ടും

പല കാരണങ്ങളാലും തങ്ങൾക്കു നേരിടുന്ന തോൽവികളെക്കൊണ്ടും തങ്ങൾ ഈ വിഷയം പഠിക്കാൻപോയതു ദോഷത്തമായിപ്പോയെന്നു ഒരു ജാള്യം ഇവൎക്കു തോന്നുകയും, നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയാരെയും ഈ അപകടത്തിൽ ചാടിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടെ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും ഇവർ പുറത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. പാഠങ്ങളുടെ കാഠിന്യങ്ങളേയും, പരീക്ഷയുടെ വൈഷമ്യങ്ങളേയും വാദ്ധ്യാന്മാരുടേയും, പരീക്ഷകന്മാരുടേയും ചാപല്യങ്ങളേയും അതിക്രമിച്ചു ജയിച്ചുവരുന്ന ഒരുത്തൻ കൊള്ളാവുന്നവനും മിടുക്കനും ആയിരുന്നാലും അവനു ശേഷംപേരിൽ നിന്നും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള യോഗ്യതകളെ അറിഞ്ഞു അവനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും, അവനു വല്ലതും ജോലി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിലും ആരുടെ ശ്രദ്ധയും പതിയുകയുമില്ല. അതിനാൽ അവനു മനസ്സു ഇടിഞ്ഞുപോകയും, ഗത്യന്തരമില്ലായ്കയാൽ ശേഷം ആളുകളെപ്പോലെ ലോകോളജിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും, അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ച വിദ്യയെ അതിലധികം കഷ്ടപ്പെട്ടു വിസ്മരിക്കയും ബി. എൽ. ജയിച്ചു മററുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ വക്കീലന്മാരുടെ സംഘങ്ങളിൽ യുദ്ധംചെയ്തു ഒരു സ്ഥാനവും നിത്യവൃത്തിയും വല്ല മുതലും സമ്പാദിക്കാൻ കച്ചകെട്ടുകയോ, സർവ്വഥാ അധോഗതിക്കു നിദാനമായ ഗവൎമ്മെണ്ടുദ്യോഗങ്ങളിൽ ഒരു സ്ഥലം കിട്ടാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പടിവാതിൽ കാക്കുകയോ ചെയ്കയും വേണ്ടിവരുന്നു. ഇതിൽ ക്രൂരതരമായ ഒരു കഷ്ടത ഇനി പറയാനുണ്ടോ? ഇപ്രകാരം പോകുന്നതിനു ഈ സയൻസുപഠിച്ചു തോററു, തോററു പണവും ചെലവുചെയ്തിട്ടു വേണമെന്നുണ്ടോ? മലയാളവും, ചരിത്രവും, കണക്കും എടുത്തു പാസ്സായിവന്നവൎക്കേ ലാ പഠിക്കാവൂ എന്നു ഒരേർപ്പാടു വെച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതുമില്ല. എങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. അവിടെച്ചെല്ലുന്നവർ ബി. ഏ. ആണോ അല്ലയോ? ഇത്രമാത്രം അവരുടെ നോട്ടം. കഷ്ടം! ഇതിലും ക്രൂരതരമായി സയൻസു പഠിച്ചവൎക്കു എന്താണൊരു അപകടം വരാനുള്ളതു്? ഇതിനെപ്പററി ആരാണൊരു ക്ഷണനേരമെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്? കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ വിദ്യാൎത്ഥികൾ മാത്രം. ഏതായാലും, ഈ വിസ്താരത്തെ നിൎത്തിവെച്ചിട്ടു ശേഷം കാൎയ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാം.

ഈ തരം ദോഷങ്ങളെ നീക്കുന്നതിനും, സയൻസുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രാബല്യം കൊടുക്കുന്നതിനും, ചുമതലപ്പെട്ട അധികൃതന്മാരും, ഉപാദ്ധ്യായന്മാരും കേവലം നിൎജ്ജീവന്മാരായിട്ടുതന്നെ കാണപ്പെടുന്നു. വാദ്ധ്യാന്മാൎക്കു പലൎക്കുംതന്നെ കണക്കിലധികം ആദായമുണ്ടായിരുന്നതിനാലും, അവരുടെ ശ്രമംകൊണ്ടു വിദ്യാൎത്ഥികൾ അധികമാകയോ, ഉണ്ടാകുകയോ ചെയ്താൽ അവൎക്കു സുഖവും സ്വാസ്ഥ്യവും കുറഞ്ഞുപോയേക്കുമോ എന്നു ശങ്കിച്ചും, അവർ മിണ്ടാതെ മുനികളെപ്പോലെ ഇരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആവശ്യത്തിനും, ഉപയോഗത്തിനും ഉതകാത്തതെങ്കിലും, അവൎക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ജോലികൾ തന്നെ അവർ ശ്രദ്ധയോടും, വേണ്ടതുപോലെയും ചെയ്യാതെ അലസന്മാരായി കാണപ്പെട്ടു. പരീക്ഷകളിലും മററും വിദ്യാൎത്ഥികൾ പാസ്സാകുന്നതു അവരുടെ സാമൎത്ഥ്യമായിട്ടും, തോററുപോകുന്നതു കുട്ടികളുടെ സാമൎത്ഥ്യക്കുറവായിട്ടും അവർ കണക്കുകൂട്ടിയും തുടങ്ങി. മററു സകലതും ശരിയായിരുന്നാലും, ഇക്കൂട്ടരുടെ ഇത്രയും സ്വഭാവങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ എല്ലാം നിഷ്ഫലമാകാവുന്ന സ്ഥിതിക്കു്, ആകപ്പാടെ കുഴങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഈ സയൻസുവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നും യാതൊരു ഫലമോ, ഉൽക്കൎഷമോ ഇവിടെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനുണ്ടോ?

വാദ്ധ്യാന്മാരെപ്പററിപ്പറയുമ്പോൾ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ഗവൎമ്മെണ്ടുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ, ഉള്ള ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെ കുറിച്ചു ഒരു വാക്കു് പറയേണ്ടതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ വാദ്ധ്യാന്മാരും, അവരുടെ ശിഷ്യന്മാരും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുരുശിഷ്യഭാവം നാം കാണുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ തലസ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, അന്യവിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ഒരു മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതും ആയ ആ കോളജിനെ ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. അവിടത്തെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാൎക്കും, കുട്ടികൾക്കും തമ്മിൽ എന്തൊരു സംബന്ധവിശേഷമാണുള്ളതു്? കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കും മററും "കാട്ടുമാക്കാൻ" എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെയാണ് വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കു പ്രഫ്സർ. ആ വിദ്വാനെ കുട്ടികൾ ശരിയായി കാണുകപോലും ഇല്ല. കോളജിൽ ഒരാൾ ചെന്നു നോക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. ആഫീസുമുറി പ്രഫ്സർമാരുടെ മുറികൾ, ക്ലാസ്സുമുറികൾ എല്ലാം ശരിയായി വേണ്ടതുതന്നെ. പ്രഫ്സർ എപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്നതു്? ദിവസം ആദ്യമായി അതിനുള്ളിൽ കയറിയാൽ പിന്നെ തന്റെ മണിക്കൂർ തുടങ്ങി മണിയടിച്ചു കഴിയുമ്പോഴാണ് അവിടെനിന്നും എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു്. പുസ്തകങ്ങളും, തൊപ്പിയും എല്ലാം എടുത്തു്, അണിയറയിൽനിന്നും അരങ്ങത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്ന അഴകിയരാവണനെപ്പോലെ, ഗൌരവത്തിനിളക്കംവരാതെ മന്ദഹസിച്ചും ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ക്ലാസിൽ കയറുന്നു. കുട്ടികൾ ചിലർ എഴീക്കുന്നു. സകലതും പകുതി നിശ്ശബ്ദമായി. ഇദ്ദേഹം ലക്ചറും തുടങ്ങി. തന്റെ ലക്ചർ ആ

രെങ്കിലും കേൾക്കുന്നോ? മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താ? എന്നൊന്നും ആലോചിക്കുന്നില്ല. സംശയം ചോദിച്ചാൽ ദേഷ്യപ്പെട്ടുമെന്നു ഭയന്നും, സമയം കളയാതിരിപ്പാനും ആയിട്ടു ആരും ഒന്നും ഉരിയാടാതെ തലയിളക്കുന്നുണ്ടു്. ഉറക്കംകൊണ്ടും, മനസ്സിലായതിന്റെ ലക്ഷ്യമായിട്ടും ഇതാകാമല്ലൊ. ചിലർ കിടന്നുറങ്ങുകയും ഉണ്ടു്. മണിയടിച്ചു എല്ലാവരും ഉണ്ണന്റി വാദ്ധ്യാർ ഇറങ്ങിപ്പോയാൽ പിന്നെ ഈ വിദ്യാ[illegible]ന്നതു് പിറേറന്നാളോ, പിന്നത്തെ ആഴ്ചയോ ഈ വിഷയം ലക്ചർചെയ്യാൻ വരുമ്പോളാണു്. ഗുരുശിഷ്യന്മാർ നേരെ നോക്കുകപോലും ഇല്ല. അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹമോ പറയാനില്ലല്ലൊ. ഇങ്ങിനെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയം ഏതാണുള്ളതു്? സയൻസിനു പ്രത്യേകിച്ചും ഈമാതിരി എത്ര യോജിക്കും? സദാ വാദ്ധ്യാർകൂടി നിന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്തും, Experiments ചെയ്തു കാണിച്ചുകൊടുത്തും, വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ടു തന്നത്താൻ ചെയ്യിച്ചും, തെററുതിരുത്തും പഠിപ്പിക്കേണ്ട ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഈ വിധം വാദ്ധ്യാന്മാർ ധൂമകേതുക്കളെപ്പോലെ, അങ്ങിനെയിരിക്കുംപോൾ ഒന്നു വന്നുപോകയും, ശകാരിക്കയും ചെയ്താൽ കുട്ടികൾ നേരെ പഠിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? ഈകാര്യത്തിൽ—വാദ്ധ്യാന്മാരും കുട്ടികളും തമ്മിൽ ആശാസ്യമായ ഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യത്തിൽ—ഗവമ്മെണ്ടിൽനിന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യം എത്രയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ വേഗം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതിനാലും ലേഖനത്തിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെ ഭയന്നും ഈ പ്രകൃതാനുപ്രകൃതം ഇവിടെ നിൎത്തട്ടെ.

വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾ ക്രമമായും, ശ്രേഷ്ഠമായും നടത്തിക്കുവാൻ ചുമതലയേററിരുന്ന ഗവമ്മെൻറധികൃതന്മാർ ഇതിലും യോഗ്യതകൂടിയവർതന്നെയായിരുന്നു. ഇവൎക്കു പൊതുവെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയോ, പ്രത്യേക സയൻസു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയൊ പ്രയോജനത്തെപ്പററി യാതൊരു ഗന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നുഎന്നു തോന്നുന്നില്ല. വാദ്ധ്യാന്മാരും മററും ആണ്ടുതോറും സാമാനങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനും, അററകുററപ്പണികൾക്കും ആയി അപേക്ഷിക്കുന്ന തുകകളെ നിസ്സംശയം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ഈവക പണവും, സാമാനവും വേണ്ടുംപോലെയേ ചെലവാക്കുകയുള്ളു എന്നു വിശ്വസിക്കയും, അന്യരാജ്യങ്ങളിലെപ്പോലെ ഇവിടെയും സയൻസു ഏൎപ്പെടുത്തി നടത്തുന്നുണ്ടല്ലൊ എന്നു ആലോചിച്ചു സ്വയം സന്തോഷിക്കയും, അനുമോദിക്കയും, ഇതിനെപ്പററി വല്ല പത്രങ്ങളും കഥയറിയാതെ എഴുതിവിടുന്ന സ്തുതികൾ വായിച്ചു രസിക്കയും ചെയ്താൽ തങ്ങളുടെ ജോലികൾ പൂൎണ്ണമാകയെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉറപ്പ്. ഇതുകൊണ്ടെന്താഫലം? എത്ര കുട്ടികൾ സ്കൂളുകളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കോളജിൽ സയൻസു പഠിക്കുന്നു? അവരുടെ സംഖ്യ കുറയാൻ സംഗതി എന്തു്? എത്രപേർ ആണ്ടുതോറും പാസ്സാകുന്നു? പാസുകുറവിനു കാരണം എന്തു്? ഈവകയൊന്നും ഒരിക്കലും അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഇല്ല, അന്വേഷിക്കുന്നും ഇല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. കഷ്ടംതന്നെ!

ഇനി പ്രയാസപ്പെട്ടു സയൻസു പഠിച്ചു ബി. ഏ. എം. ഏ. ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചവരുടെ കഥ ഒന്നു നോക്കാം. അവർ സമ്പാദിച്ച അറിവിനെ രാജ്യത്തിനും, ജനങ്ങൾക്കും ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ വിനിയോഗിക്കയോ, മറന്നുകളകയോ, അവരുടെ പാഠങ്ങളെ പൂൎത്തീകരിയ്ക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കയൊ എന്താണു ചെയ്യുന്നതു്? ഇവരും ഒന്നൊഴിയാതെ, പരീക്ഷ പാസാകുവാൻ അവർ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ കൂടുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചു്, നാട്ടിനും വീട്ടിനും കൊള്ളാതെ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നു, പഠിച്ച അനർഘങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ മറന്നു, ഉദ്യോഗത്തിനു തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു ഒടുക്കം ശേഷംപേരെപ്പോലെ ലോകോളജിൽ പഠിച്ചു വക്കീലന്മാരുടെകൂടെ കൂടി ആജീവനാന്തം വ്യസനിക്കുകയല്ലയോ ചെയ്യുന്നതു്? ഇങ്ങിനെ [illegible]ന്നതിനു സംഗതിയാകുന്നു?

ഇതിനെല്ലാം ഗവമ്മെണ്ടു് എന്തുചെയ്യുന്നു എന്നൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടു്. അതിനും സമാധാനമില്ലായ്കയില്ല. ഒന്നാമതായി ഈവിധമുള്ളവരെ ഗവമ്മെണ്ടു ചെലവിന്മേലോ, ജനപ്രമാണികളോടു യോജിച്ചോ, എങ്ങിനെ എങ്കിലും വിദേശങ്ങളിൽ അയച്ചു ഓരോരോ ജോലിയ്ക്കു ശീലിപ്പിക്കയും, അവർ തിരിയെ മിടുക്കന്മാരായി വന്നാൽ അവൎക്കു ശരിയായ ശമ്പളം കൊടുത്തു ജോലിയ്ക്കേൎപ്പെടുത്തി വ്യവസായങ്ങളെ ഇവിടെയും ഉറപ്പിക്കാൻ നോക്കണം. ഈ വകയ്ക്കു ഇയ്യിടെ ഗവമ്മെൻറിൽ നിന്നും ഉദ്യമിച്ചുവരുന്നതു് വളരെ ആശ്വാസകരംതന്നെ. എന്നാൽ, പഠിച്ചുവരുന്നവർ എത്രതന്നെ കുറച്ചുപേരായിരുന്നാലും, എല്ലാവരേയും ഈ തരത്തിൽ ദൂരദേശത്തു് അയയ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവൎക്കു ശരിയായ ഓരോ തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു ഇനിയും ഈ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാൻ പോകുന്നവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും, പഠിതത്തിൽ ശ്രമിക്കാൻ അവൎക്കു മനസ്സുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണം. ശേഷം അടുത്തതിൽ.

എൻ. എൻ.

തിരുവിതാംകൂർ ഭരണപരിഷ്കാരം.

ലോകത്തിൽ പ്രായേണ എല്ലാരാജ്യങ്ങളിലും ഭരണവിഷയത്തിൽ, സകലകാര്യങ്ങളും രാജാവിന്റെ സ്വേച്ഛയാ നടത്തുന്ന സ്വതന്ത്രഭരണം (Absolute monarchy) ഏതാനും കാര്യങ്ങൾമാത്രം ചെയ്യുന്നതിനു രാജാവിനധികാരമുള്ളൂ എന്നുള്ള ജനപ്രമാണികളുടെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു നിയന്ത്രിതഭരണം (Limited monarchy) ജനങ്ങളിൽ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് അവരുടെ പ്രതിപുരുഷനായി നടത്തുന്ന ജനസമുദായരാജ്യഭരണം (Republic) എന്നീ മൂന്നു തരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അപൂർവ്വം ചില നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ സ്വേച്ഛാഭരണം നടത്തുന്ന രാജ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കേവലം നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. റഷ്യയും ടർക്കിയും അധികകാലം മുമ്പല്ലാതെ ഈ ഇനത്തിൽ പെട്ടിരുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലണ്ട് ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രിതഭരണവും അമേരിക്കയിലും ഫ്രാൻസിലും ജനസമുദായരാജ്യഭരണവുമാണ് ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്നതു്. നിഗ്രഹാനുഗ്രഹശക്തിയുള്ള നാട്ടുരാജാക്കന്മാരിൽതന്നെയും യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രജകൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർ ഭരണവിഷയത്തിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം ആദരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മററു ചിലരാകട്ടെ, നീതിനിപുണമായ ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹാസനത്തെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രമാത്രം അധർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്കാ, ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ മുന്നണിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനിടയായതും അതതു രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണതന്ത്രവിശേഷംകൊണ്ടാണ്. വിസ്താരമേറിയ റഷ്യ, ചൈനാ മുതലായ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ആഭ്യന്തരകലഹംമൂലം തമ്മിൽ തച്ച് നാശക്രമത്തിലേക്കു കാൽ നീട്ടിയിരിക്കുന്നതും ദീർഘകാലത്തെ അവിടുത്തെ സ്വേച്ഛാഭരണം അഥവാ 'താന്തോന്നിത്തം' നിമിത്തമാണെന്നാണു രാജ്യതന്ത്രകുശലന്മാരുടെ അഭിമതം.

ഏകദേശം ഒരു നൂററമ്പതു വർഷകാലമായി 'ധർമ്മരാജ്യം' എന്ന പേർ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ പലരും എന്നല്ല മുഴുവൻ തന്നെയും 'ധർമ്മോസ്മൽകുലദൈവതം' എന്ന മുദ്രവാക്യത്തെ ശരിയായി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരാണ്. അവനവൻ ചെയ്യാനുള്ള പ്രവൃത്തി (ധർമ്മം) ശരിയായി നിറവേറുന്നതാണ് ഇവിടുത്തെ കുലധർമ്മം. ധർമ്മത്തെ കേവലം ദാനമെന്നോ പിച്ചകൊടുക്കുക എന്നോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. "പ്രജകളുടെ സുഖംതന്നെ നമ്മുടെ സുഖം" എന്നരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രജാവത്സലനായ ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ പലതുകൊണ്ടും പ്രത്യേകം പരിലസിക്കുന്നതുമാണല്ലോ.

ഇവിടുത്തെ രാജ്യഭരണം സ്വതന്ത്രമെന്നോ നിയന്ത്രിതമെന്നോ ഖണ്ഡിച്ചു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു മിശ്രഭരണമാണെന്നു പറയാം. രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോ അവകാശങ്ങളോ പറയുന്നതിനു രണ്ടു സഭകൾ വച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു് ഗവർമ്മെന്റു സ്വേച്ഛാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു സഭകളും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട അധികാരങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലാതെ കേവലം രാജാംശമായിട്ടിരിക്കുന്നകാലമത്രയും ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനും തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ അധികം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതു നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്കാണല്ലോ. ഇവിടുത്തെ സഭയുടേയും അതിന്റെ ഭ്രാതാക്കന്മാരായ മററു സഭകളുടേയും സ്ഥിതികളെ തുലനം ചെയ്യുന്ന ഒരുവനു് ജനപുഷ്ടിയും ധനപുഷ്ടിയും വിദ്യാസമ്പത്തുമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ വളർച്ചയെക്കുറിച്ചു അത്ഭുതം തോന്നാവുന്നതാണ്. ചൈനയിലും ജപ്പാനിലും മററും ഒരു ശിശു ജനിച്ച് ഏതാനും നാൾ കഴിയുമ്പോൾ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരുജോടി കാലുറകൾ അവരെ ധരിപ്പിക്കുക പതിവുണ്ടത്രെ. പൈതങ്ങൾ പ്രായമായി അവരുടെ മററംശങ്ങൾ പുഷ്ടിയായി വളരുമ്പോൾ കാലുകൾക്കു് പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽനിന്നു് അണുപോലും വളർച്ച വരാതിരിക്കുന്നതിനാണത്രെ ഈ വിദ്യ പ്രയോഗിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടു ഏകദേശം മുപ്പതുവർഷമായി. അതിൽ പിന്നീട് ഇൻഡ്യയിലുള്ള മററു ചില നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും സഭകൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവയെ കാലോചിതമായ വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇവിടെ പഴയ മാർക്കണ്ഡനെപ്പോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഭരണപരിഷ്കാരത്തിൽ പല സംഗതികളിലും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർമ്മെന്റിനെ അനുകരിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രം മൌനം ദീക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ലാ.

പന്ത്രണ്ടംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സഭ ൧൮൬൧ ൽ ഏർപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും സാമ്രാജ്യനിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്കു് ഇന്നുള്ള ശക്തിയിൽ ശതാംശം—അതെന്തിലൊന്നുപോലും—ശക്തി അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അംഗങ്ങളുടേയും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചതു് പിന്നീടാണു്. ൧൮൮൨-ൽ റിപ്പൺ പ്രഭുവിൻെറ പരിഷ്കാരത്തോടുകൂടിയാണു് ബഡ്ജററിനെക്കുറിച്ചു് വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നതിനും മററു രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അഭിപ്രായം പറയാനും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കാനും അനുമതി ലഭിച്ചതു്. അതുപോലെതന്നെ അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം പകുതിയിൽ കുറവായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഗവൺമെൻറഭിപ്രായത്തെ പിൻവലിച്ചതും പിന്നീടാണു്. അനന്തരം ൧൮൯൨-ലും, ൧൯൦൯-ലും വീണ്ടും പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർകാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ വരുത്തിയിട്ടു മുപ്പത്തിഅഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരു സഭയിൽ ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം ആ സംഘത്തിലുൾപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായമായിരിക്കുമെല്ലോ. ഉദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ അധികമുള്ള യോഗങ്ങളിലെ നിശ്ചയം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ (ഗവൺമെൻറിൻെറ) അഭിപ്രായംതന്നെയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ ഭിന്നാഭിപ്രായം അധികമായിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യ ഒട്ടധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും ഗവൺമെൻറിൻെറ അധികാരം പൊയ്പോകുന്നതല്ല; പിന്നെയോ ഏറക്കുറെ സമമായി നില്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ അനുദ്യോഗാംഗങ്ങൾ അഭൂതപൂർവ്വമായ വിധത്തിൽ ഐകകണ്ഠ്യമായ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിലും ഉദ്യോഗാംഗങ്ങളുടെ പ്രാബല്യത്താൽ മററവരുടെ അഭിപ്രായം തള്ളപ്പെട്ടുപോയ സംഗതിയും ഈയിടെ അനുഭവമായതാണല്ലൊ. ഈ വിധത്തിൽ ഒരു സഭ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നതിൽ നന്മ ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുന്നതുതന്നെയാണു്. രാജ്യത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും താമസിയ്ക്കുന്ന യോഗ്യന്മാരായ ജനപ്രതിനിധികളെ—ധാരാളം ജോലിത്തിരക്കുള്ള മാന്യന്മാരെ—വിളിച്ചുവരുത്തി അവരുടെ അഭിപ്രായം ചോദിച്ചശേഷം അതുപ്രകാരം ചെയ്വാൻ തരമില്ലെന്നു പറയണമെന്നു വല്ല വഴിപാടും നേർന്നിട്ടുണ്ടോ? ഉദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരുടെ അഭിപ്രായം രേഖാമൂലം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അതിൻപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ അവൎക്കും ജോലിസ്ഥലത്തിരുന്നു കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിയ്ക്കാം. എന്നാൽ മൈലേജ്ജ കിട്ടുന്നതിൽ കുറവുവരുമെന്നൊരാക്ഷേപം ഇതിൽ വരുമായിരിയ്ക്കും.

ഇതിലേക്കു് ഈ സഭയുടെ പരിഷ്കരണത്തിനായി ജനങ്ങൾ എത്രനാളായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു! യഥാർത്ഥ ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഗവൺമെൻറു ദയവായിട്ടാലോചിയ്ക്കണം. നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരടങ്ങിയ പൊതുയോഗങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തിൻെറ എല്ലാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അവരുടെ ആഗ്രഹത്തെ രേഖാമൂലം അധികൃതന്മാരെ അറിയിച്ചതു് ഗവൺമെൻറു ഇതുവരെയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വരുമൊ? പ്രജാവത്സലനും കരുണാനിധിയും രാജ്യതന്ത്രപ്രവീണനും എന്നു വിഖ്യാതനായി മുപ്പതിൽപ്പരം കൊല്ലമായി പ്രജാപരിപാലനംചെയ്തുവരുന്ന ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ പൊന്നുതിരുമേനിയുടെയും മദ്രാസു നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ അനുദ്യോഗാംഗമായിരുന്നു ജനഹിതമറിയാനിടയായിട്ടുള്ള മലയാള ദിവാൻജിയുടേയും കാലത്തു് തിരുവിതാംകൂർ നിവാസികൾക്കു് അവരുടെ പൌരാവകാശത്തെ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്നാണു കൊടുക്കുന്നതു്? ആരാണു കൊടുക്കുന്നതു്?

ഇന്നത്തെ ജപ്പാൻരാജ്യം. *

(ഒരു ജപ്പാൻവിദ്യാർത്ഥി, തൻെറ സ്നേഹിതനായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനു് അയച്ച കത്തു്.)

പ്രിയപ്പെട്ട വിത്സൻ!

മാമൂലിനെയും പഴയ നടവടികളെയും വിട്ടു് കാലാനുസൃതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തതിനോടുകൂടി ഇക്കഴിഞ്ഞ അമ്പതുവത്സരംകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ ഗണനീയമായ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രകാശമാനമായ ശക്തിയോടും സ്ഥൈര്യത്തോടും അന്നുമുതൽ ഞങ്ങൾ പ്രയത്നിച്ചതിൻെറ ഫലമായി പാശ്ചാത്യരിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്കു പഠിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന പല സംഗതികളിലും വിജയം നേടുകയും പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രതത്വങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ കലാമന്ദിരങ്ങളേയും അനുവർത്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്രമിക്കുകയാണു്. പാശ്ചാത്യരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്താൽ ഞ

* ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്മാസികയിൽ നിന്നു്.

ങ്ങൾക്കു പല നന്മകളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് കൃതജ്ഞതയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനു ഗണ്യമായ ഒരു നില കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങൾ അധികം പരിശ്രമശീലന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ഒരു രാജ്യക്കാർക്കും അത്ഭുതഭോദക്കമെല്ലാത്ത ലോകരുടെ അഭിനന്ദനം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ധനശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രാഷ്ട്രീയമായ പുതിയ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി നില്പുന്നവരുടെ സംഖ്യ എത്രയോ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ന്യൂനതകൾ പാടെ തീൻപോയതായി വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അതു് ഭീമമായ അബദ്ധം തന്നെയാണു്. കേവലം മഌമൃഗന്മാരെപ്പോലെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരെയും ആണായിട്ടുന്നവരെയും സംഭാഷണത്തിൽ നിരൎത്ഥകങ്ങളായ വാക്കുകൾ ധാരാളം ചൊരിയുന്നവരേയും ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണാം. ഇപ്രകാരമുള്ള വാക്കുകൾ ഞങ്ങളുടെ സാഹിത്യത്തിലുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? അവ ഞങ്ങളുടെ അയൽരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കടംവാങ്ങിയിട്ടുള്ളവ മാത്രമാണു്.

നിങ്ങൾ പാശ്ചാത്യർ വിചാരിക്കുമ്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ ഞങ്ങൾ ആദരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ചില യൂറോപ്യന്മാർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ജപ്പാനിൽ ജനങ്ങൾക്കു് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം അതു വലിയ അബദ്ധം തന്നെയാണു്. രാഷ്ട്രീയമായ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾ അടിമകളാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നുവൊ? എങ്കിൽ (ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അഞ്ചിലെ) ഫൻറ്ദി-ലെ പോട്ട്സ്മൌത്തിലെ സമാധാന ഉടമ്പടിയെക്കുറിച്ചു് അന്നു ജപ്പാൻ വൎത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന വിമർശനങ്ങളേയും പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളേയും വായിച്ചു നോക്കുവിൻ! പ്രമാണികളായ എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും അന്നു് സ്നേഹപൂൎവ്വമായ എതിർവാദം നടത്തിയിരുന്നു. ഹിബ്യാ (Hibya Park) ഉദ്യാനത്തിൽവച്ചു കൂടിയ മഹാജനസഭയോടു എതിർടുന്നതിനു പോലീസുകാർ അശക്തരായിരുന്നു. ടൊക്കിയോവിലെ ജനതതി അജയ്യമായിരുന്നു. ക്രോധാക്രാന്തന്മാരായ ചിലർ അരമ്ധസൻ സക്കാർമന്ദിരങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. മാഷ്യൽലാ ഏൎപ്പെടുത്താതെ പട്ടണത്തിൽ സമാധാനപരിരക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനു് എതുഭാഗക്കാർക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഈവിധം നടക്കാറുണ്ടോ.

മററുള്ള ഏതു രാജ്യത്തെപ്പോലെയും ജപ്പാനിലെ ജനങ്ങൾ രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിവരുന്നു. ജനഹിതാനുവൎത്തികളല്ലാതെ കാണപ്പെടുന്ന മന്ത്രിമാരെ നിർബന്ധപൂൎവ്വം രാജിവയ്പിക്കുന്നു. ജപ്പാൻരാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ ജീവിതത്തിൽ രാഷ്ട്രീയകൊലപാതകങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ടു്.

ഒക്കുബോ (Okubo) എന്ന മഹാൻതന്നെയും ജനങ്ങളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണല്ലോ ഉണ്ടായതു്. സിവിൾവകുപ്പിനൊ പട്ടാളവകുപ്പിനൊ ജനഹിതത്തിനെതിരായി യാതൊന്നും ചെയ്വാൻ ശക്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ എങ്ങിനെ ഇരുന്നാലും ഞങ്ങളുടെ 'മിക്കാഡൊ'വിനെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഗ്യനാഥനാക്കിത്തീക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. രാജഭക്തന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാലുള്ള നന്മ ഞങ്ങൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അനുസരണയില്ലാത്ത ബാലന്മാരെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നതിനു് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ യാതൊരുകാരണവും ആവശ്യവും കാണുന്നില്ല. ജപ്പാനിലെ സകലവിധമായ നന്മയുടെയും തികച്ചിൽ മൂൎത്തിയായദേഹമാണു രാജാവു്.

ഇവിടെ ജപ്പാനിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരൊററസ്ഥിതിസമത്വവാദിയുടെയും ആവശ്യമില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം ഞങ്ങളെക്കാൾ അധികം നിങ്ങൾക്കുതന്നെയാണു്. ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എത്ര മഹത്തരവും ശ്രേയസ്കരവുമായ ഭാവിയെയാണു ഞങ്ങൾ കാണുന്നതു്! എത്ര സൌഭാഗ്യമുള്ള ഒരു ഭാവിയിലേക്കാണു ഞങ്ങൾ കാലുവയ്ക്കുന്നതു്!—പാശ്ചാത്യരായ ചിലർ സ്നേഹപൂൎവ്വം ഞങ്ങളോടു ചോദിയ്ക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളിൽ ചിലതു് ഇതാണു്. ഞങ്ങൾ വെള്ളക്കാരായിത്തീരുന്നതിനു വേണ്ട ബീജാപാദം ചെയ്വാൻ മതിയായ പ്രമേയങ്ങളെ ആലോചിയ്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. (ഒട്ടോമാൻടക്കികൾ, അറബികൾ, പാഴ്സികൾ, അർമീനിയർ, കക്കേഷ്യർ മുതലായി ഏഷ്യയിലുള്ള പല വൎഗ്ഗക്കാരും ദക്ഷിണയൂറോപ്പിലുള്ളവരെപ്പോലെ 'വെള്ളക്കാരാ'ണെന്നുള്ളതു് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ ഉത്തരയൂറോപ്യൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും അവരെ 'വെള്ളക്കാ'രെന്നൊ 'ചെമ്പന്മാ'രെന്നോ എന്താണു പറയേണ്ടതെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ അധികാരസീമയിലുൾപ്പെട്ടതല്ലല്ലൊ.

നാശകരമായ ഭാവിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അയൽരാജ്യങ്ങളെ ഉണൎത്തി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതു് ഞങ്ങളുടെ മുഖ്യധൎമ്മമായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഒരു കാലത്തു് പരഷ്ക്കാരപ്രഭാവത്തിന്റെ മുന്നരംഗിൽ അവ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ വിലയേറിയ സഹകരണം അവരിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു് ലഭിച്ചിരുന്നു. പരിശ്രമംകൊണ്ടും സ്ഥിരോത്സാഹംകൊണ്ടും പഴയ നാഗരികാവസ്ഥയെ പ്രാപിയ്ക്കാൻ

കഴിയുമെന്നു അവർ ഞങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ചീനത്തുകാരായ അനേകായിരം വിദ്യാൎത്ഥികഠം ഇപ്പോഠം ജപ്പാനിൽ പഠിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡ്യാക്കാരും അപൂൎവ്വമല്ല. മററുള്ളവരും കണ്ണുതുറന്നു ഞങ്ങളെ നോക്കട്ടെ. പ്രസിദ്ധന്മാരായ ചില യൂറോപ്യകലാമന്ദിരക്കാരും ഞങ്ങളെ അഭിനന്ദിയ്ക്കുന്നതായി നിങ്ങഠംക്കറിയാമല്ലോ. മതസംബന്ധമായ വിചിന്തനകളിലും സയൻസു ഫിലോസഫി മുതലായവയിലും ഈ ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിനു മുമ്പായി നിങ്ങളുടെ സാഹിത്യത്തെ ജയിയ്ക്കാൻ ഞങ്ങഠംക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു് ഒരു പക്ഷേ അഹങ്കാരമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അക്കാലത്തു് ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിൽ ടോക്കിയോ ഏതൻസൊ കോർഡോവായോ ഒരുയും സാമ്രാജ്യവിസ്തൃതിയിൽ ബാഗ്ഡാഡൊ റോമോ ആയിത്തീരുന്നതാണു്. ഏറെത്താമസിയാതെ പൌരസ്ത്യപരിഷ്കാരങ്ങളെ ലോകം മാതൃകയായിക്കരുതാതിരിയ്ക്കുകയില്ല.

ഇതെല്ലാം വെറും സ്വപ്നമാണെന്നു നിങ്ങഠംക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഒരിയ്ക്കലും അങ്ങിനെ കരുതേണ്ട. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തുവാനായി ഏകദേശം അമ്പതു വത്സരം മുമ്പു ഞങ്ങഠം ഏതു വിധത്തിൽ നടന്നുതുടങ്ങിയോ അതേ രീതിയിൽ ധൈൎയ്യമായും ഉത്സാഹമായും ഞങ്ങഠം ഇനിയും മുന്നോട്ടുതന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. അപ്പോഠം മൃതപ്രായമായിത്തീരുന്ന പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ലോകർ എന്തു വിചാരിയ്ക്കും? ഇൻഡ്യാ ഗ്രീസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാചീനപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഇന്നു അഭിമാനിയ്ക്കുന്നതുപോലെ മാത്രം അന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ലോകർ ഗണിയ്ക്കുന്നതായിരിയ്ക്കും. സയൻസിൽ ഭ്രമിച്ചു് നിങ്ങഠം അന്ധന്മാരായി തീൎന്നു എന്നും ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ മതതത്വങ്ങഠം കാണുന്നതിനു നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകഠംക്കു കഴിയാതെ പോയി എന്നും അന്നു നിങ്ങളെ പരിഹസിയ്ക്കുന്നവരും കാണുമായിരിയ്ക്കാം! ദിക്ക്കാലാവസ്ഥകഠംക്കു് അപരിമിതമായിട്ടുള്ളതിനെക്കാഠം നിങ്ങഠം വില വയ്ക്കുന്നതു് പരിമിതമായതിനെയാണു്! നിങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളേയും മഹാസഭകളേയും നിങ്ങളുടെ മദ്യപാനത്തേയും മഠത്തരത്തേയും വളരെ പ്രധാനമായി ഇന്നു നിങ്ങഠം കരുതിവരുന്ന മററു ന്യൂറോട്ടു സംഗതികളേയും കുറിച്ചു് അന്നത്തെ പരിഷ്കൃതലോകം മന്ദഹാസപൂൎവ്വം നിങ്ങളെ അപഹസിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുകയില്ല!!!

ജെ. ഒക്കാക്കുറാ.

ചരിത്രശകലം.

—∞—

തിരുവിതാംകൂറിലെ മന്ത്രിസത്തമനും യഥാൎത്ഥ ദേശാഭിമാനിയുമായിരുന്ന രാജാ കേശവദാസിന്റെ ബാല്യസ്ഥിതിയെപ്പററി ചരിത്രകാരന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു സ്വല്പം വ്യത്യസ്തമുണ്ടു്. ഠം മഹാന്റെ ജനനസ്ഥലം വിളവങ്കോട്ടു താലൂക്കിൽ ചേൎന്ന കുന്നത്തൂരാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടുന്നു അദ്ദേഹം കാലക്ഷേപനിവൃത്തിക്കായി പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോഠം പൂവാററു ചെന്നു ഒരു മഹമ്മദീയകച്ചവടക്കാരന്റെ അധീനത്തിൽ ജോലിക്കേൎപ്പെട്ടതായിട്ടാണു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ സ്വദേശത്തുനിന്നും പതിനു പന്ത്രണ്ടുനാഴിക അകലെയുള്ള പൂവാററുചെന്നിട്ടല്ല പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. പൂവാററിനു അക്കാലത്തു അത്ര പ്രാധാന്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തേങ്ങാപട്ടണം അപ്പോഠം ബാംബെ, സിലോൺ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളുമായി കപ്പൽവ്യാപാരമുള്ള ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു. ധനികന്മാരായ കച്ചവടക്കാരും കൂടുതലായ ഏററുമതി ഇറക്കുമതിയും ജനബാഹുല്യവും ഉള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു. കുന്നത്തൂർ തുടങ്ങിയ ഗ്രാമീണവാസികഠംക്കു സൌകൎയ്യമുള്ള കമ്പോളസ്ഥലവും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഇവിടെ കേശവപിള്ള സാമാനം വാങ്ങാനായി പോയിരുന്നപ്പോഠം പണ്ടകശാലയിൽ നിന്നും പററുവരവുചെയ്ത കണക്കു ആരോ പിണക്കി പറഞ്ഞതിനു ശരിയായ തുക ഇന്നതാണെന്നുപറഞ്ഞു. സ്ഥലത്തെ മുതലാളി ഇതുകേട്ടു ചൊടിയുള്ള ആ ബാലനോടു തന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ കണക്കെഴുത്തിലിരിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അനന്യസഹായിയായിരുന്ന കേശവപിള്ള സസന്തോഷം സമ്മതിച്ചു. പ്രസ്തുത മഹമ്മദീയൻ പിന്നീടു പൂവാർ എന്ന കടൽതീരത്തുകൂടി കച്ചവടം ഏൎപ്പെടുത്തുകയും അവിടെ വീടും വസ്തുക്കളും സമ്പാദിക്കയും ചെയ്തു. ഈ മുതലാളിയുടെ പ്രത്യേക വിശ്വസ്തനായ കേശവപിള്ള പൂവാററുംപോയി കച്ചവടസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങഠം അന്വേഷിച്ചിരിക്കാം. പതിവായി ജോലിക്കിരുന്നതു പട്ടണത്തും പാൎപ്പു സ്വഭവനത്തിലുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലാളി കൊട്ടാരംവകയ്ക്കു് സാമാനങ്ങഠം ഏല്പിക്കുന്ന ആളും രാജ്യത്തിലെ വാണിജ്യത്തിനു വൎദ്ധനയുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ മുമ്പനുമാണു്. അയാഠംക്കു മഹാരാജാവിനു വലിയ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടക്കൂടെ മുഖം കാണിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നതിനെത്തുടൎന്നും വണിഗ്വരൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരവസരത്തിൽ മുഖംകാണിക്കാൻപോയ

സന്ദർഭത്തിൽ കേശവപിള്ളകൂടെപ്പോയി, തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനും രാജ്യത്തിനും സിദ്ധിച്ച അഭ്യുദയങ്ങളും മററും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഒരു മുഹമ്മദീയകച്ചവടക്കാരൻെറ കുടുംബസ്ഥിതികൂടി സ്വല്പം പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ആ മുഹമ്മദീയ കുടുംബത്തിനു് "വലിയകല്ലറയ്ക്കൽ"വീടെന്നും അന്നത്തെ പ്രധാനിക്കു "പോക്കമൂസ്മരയ്ക്കാ"രെന്നും കല്പിച്ച പേർ കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കുടുംബക്കാക്കു തേങ്ങാപട്ടണത്തും പൂവാററും കായംകുളത്തും കച്ചവടങ്ങളും വസ്തുക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാസ്ഥലത്തെ വീടുകൾക്കും കല്ലറയ്ക്കൽ എന്നുതന്നെയായിരുന്നു പേർകൊണ്ടിട്ടുള്ളതു്. കായംകുളംരാജ്യം വേണാട്ടോടുചേക്കുന്നതിനും രാജദ്രോഹികളെ അമച്ചവരുത്തുന്നതിനും ധീരാഗ്രേസരനായ മാത്താണ്ഡവമ്മ മഹാരാജാവിനെ പ്രസ്തുത മുതലാളി പലവിധത്തിലും സഹായിച്ചതുകൊണ്ടാണു് കൊട്ടാരത്തിലെ അടുപ്പമുണ്ടായതു്. തേങ്ങാപട്ടണത്തിനടുത്ത പൈംകുളം എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു രാജദ്രോഹിയുടെ വംശഛേദം വരുത്തി കെട്ടിടവും വസ്തുക്കളും കച്ചവടക്കാരനു കല്പിച്ചു ഇനാം നൽകി. ആ ഭവനത്തെയും അനന്തരം കല്ലറവീടു എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഭവനമിരുന്ന പുരയിടത്തെ അദ്യാപി കല്ലറവിളാകമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പുരയിടത്തിൻെറ ജന്മാവകാശം ഇപ്പൊഴും ഈ മുഹമ്മദീയകുടുംബക്കാക്കാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അവക്കു സ്ഥാനമാനങ്ങളും പടിത്തരങ്ങളും കല്പിച്ചു നൾകീട്ടുണ്ടു്. മരയ്ക്കാരു എന്നതു സ്ഥാനപ്പേരാണു്. ഇതിനാൽ മുഹമ്മദീയരുടെ നേതൃത്വം ഇവക്കു ലഭിച്ചു. കെട്ടുകല്യാണം മാഗ്ഗകല്യാണം എന്നീ അടിയന്തരങ്ങൾക്കു കൊട്ടാരം ലായത്തിൽ നിന്നും വെള്ളി കോപ്പിട്ട കുതിരകളെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന പതിവുമേപ്പെട്ടു. അടിയന്തരങ്ങൾക്കുമല്ലാതേയും കല്ലറവീട്ടിലെ അന്നന്നു മൂപ്പുള്ള മുതലാളിമാർ മഹാരാജാക്കന്മാരെ മുഖം കാണിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. കുതിര കൊടുക്കുന്ന പതിവു ഇക്കാലത്തും നടന്നുവരുന്നു. പണം കല്പിച്ചു തേങ്ങാപട്ടണത്തു വെയ്പിച്ചു കൊടുത്ത കല്ലറവീടും കേശവദാസനെവാത്സല്യപൂർവ്വം വിചാരിച്ചിരുന്ന അവിടത്തെ ഒരു മുത്തശ്ശിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കേശവദാസ് ദിവാൻപദത്തിലെത്തിയശേഷം കുഴിപ്പിച്ച കിണറും ഇന്നും കാണാവുന്നതാണു്. ഈ കുടുംബം ഇപ്പോൾ ശാഖോപശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു പാത്തുവരുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ഗൃഹം പുരാതനചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാകയാൽ ഗവമെൻറിൽ നിന്നും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ജോശി, കെ. രാമൻപിള്ള.

സൂക്തിശകലങ്ങൾ.

ആത്മാവുകൊണ്ടു ആത്മാവിനെ ഉദ്ധരിക്കണം ആത്മാവിനെ ക്ലേശിപ്പിക്കരുതു്. ആത്മാവിൻെറ ബന്ധു ആത്മാവാകുന്നു. ആത്മാവിൻെറ ശത്രുവും ആത്മാവാകുന്നു.

ഭഗവൽഗീത.

* * * *

അല്പമാത്രം വെള്ളമുള്ള കുഴിക്കുളത്തിൽ നിന്നും വെള്ളം കുടിക്കണമെങ്കിൽ വളരെ സാവധാനമായി ഇറങ്ങി എടുത്തുകുടിക്കണം. അപ്രകാരം ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഗുരൂപദേശങ്ങളെ സാവകാശമായി ചിന്തിക്കയും അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ ശക്തിയും സമയവും നിരുപയോഗങ്ങളായ ശുഷ്കവേദാന്തവാദങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിക്കരുതു്. അപ്രകാരമായാൽ പരിമിതമായ തലച്ചോറു (ബുദ്ധി) എളുപ്പത്തിൽ കലങ്ങിപ്പോകും.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ.

* * * *

മഹാത്മാക്കളായി ജീവിക്കുവിൻ! മരിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുകയും ലോകം നിങ്ങളുടെ വേർപാടുകൊണ്ടു വലുതായ നഷ്ടം അനുഭവിച്ചതായി നിലവിളിക്കയും ചെയ്യണം. തുളസീദാസൻ തന്നെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—തുളസീ! നീ ലോകത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ലോകം ചിരിക്കയും നീ കരകയും ചെയ്തു. ഇനി നീ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ ലോകം കരകയും നീ ചിരിക്കയും വേണം; അപ്രകാരം ജീവിക്കു.

സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ.

* * * *

ഒരുവനെ ദോഷപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരുത്തനും അതിൻെറ പ്രതിക്രിയ സ്വയമേവ എപ്പോളെങ്കിലും ഏതുപ്രകാരത്തിലെങ്കിലും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എറിഞ്ഞാൽ എറിഞ്ഞവൻെറ നേരേതന്നെ മടങ്ങിവരുന്നതായ ഒരു ഏറായുധമാണു പ്രകൃതി. അതു ശരിയായി കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. മാസാന്ത്യങ്ങൾതോറും കണക്കുകൾ എഴുതിത്തീക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഒരു കുടിശ്ശിഖയും കൂടാതെ ശരിപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല.

ഡബ്ള്യു. ജി. ജാർഡൻ.

* * * *

എൻെറ ഒരു തെററിനെ ആരെങ്കിലും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നാൽ ഞാൻ സന്തോഷപൂർവം അതിനെ മാററുന്നതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എൻെറ കൃത്യം സത്യമാണു്; അതുകൊണ്ടു യാതൊ

ന്തക്കും ഇതുവരെ ഒരു ദോഷവുമുണ്ടായിട്ടില്ല, തന്നെയുമല്ല അജ്ഞാനവും അബദ്ധവും അനുവർത്തിക്കുന്നവക്കാണു അപായം സംഭവിക്കുന്നതു്.

മാക്കിസ്സു് അറീലിയസ്സു്.

*   *   *   *

വള്ളം വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവുമില്ല. നേരേമറിച്ചു വെള്ളം വള്ളത്തിൽ കടന്നാൽ വള്ളം മുങ്ങി കാര്യങ്ങൾ അപകടത്തിലാവും; ആ പ്രകാരം ഈശ്വരഭക്തന്മാർ ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു തരക്കേടുമില്ല. ഭക്തന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ ലോകം കടക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ.

*   *   *   *

എല്ലാ പദാൎത്ഥങ്ങളിലും എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും എന്നെ ഒരുവൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ഒരിക്കലും ഞാൻ അവനേയും അവൻ എന്നേയും മറക്കയില്ല.

ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

*   *   *   *

അവസരങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ വിട്ടുകളയുന്നവർ പിന്നൊരിക്കൽ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവ കിട്ടുകയില്ല.

ലോർഡു് ആവബെറി.

*   *   *   *

ഹൃദയത്തെ വിശുദ്ധമാക്കുന്നവരാണു് ലോകത്തിൽ അധികം നന്മചെയ്യുന്നവർ.

ജയിംസി അല്ലൻ.

നോട്ടുകൾ.

ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ പതിന്നാലാമതുയോഗം കുംഭം ൻ-ാനു ആരംഭിച്ചു ൧൫-ാനു അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

—:o:—

പത്തനാപുരത്തു ചെങ്കുളം എന്ന സ്ഥലത്തു വേട്ടയ്ക്കുപോയിരുന്ന ഏതാനും ആളുകൾ ചേൎന്നു ഒരു കടുവായെ വെടിവച്ചു കൊന്നിരിക്കുന്നു.

—:o:—

തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു മഹാജനസഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭയോഗം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു് തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ചു കൂടുകയുണ്ടായി.

—:o:—

ദക്ഷിണആഫ്രിക്കയിൽ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റുണ്ടാകയും തന്മൂലം ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾക്കും കെട്ടിടങ്ങൾക്കും നഷ്ടം സംഭവിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

—:o:—

ബാംബെ ഗവർണർ വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭു അവർകൾ മൃഗയാവിനോദാൎത്ഥം കാട്ടിൽ പോയവഴി തന്റെ കുതിരമേൽനിന്നു നിലം പതിച്ചതിനാൽ കഠിനമായ പരുക്കുകളേറ്റുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വല്പസുഖമുണ്ടെന്നു കാണുന്നു.

—:o:—

ഫെബ്രുവരിമാസം ൧൬-ാംനു അലഹബാദ് 'കുംഭ' ഉത്സവദിവസം കാണാതെപോയ തന്റെ ഭാൎയ്യ മുസമത് ജാധ്കുമാരിയെ കണ്ടുകിട്ടുന്നതിനു വേണ്ട അറിവു കൊടുക്കുന്നയാൾക്കു് ആയിരം രൂപാ സംഭാവനചെയ്യുന്നതാണെന്നു് മാണ്ട്ഗോമെറി ലെഫ്റ്റനണ്ടു് ബാബാഖത്തർസിംഗ് ബേദി അവർകൾ പരസ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

—:o:—

ലോകത്തുള്ള ആഖ്യായികാഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാററിലും വെച്ചു വലിപ്പമേറിയതു് ക്യാംഗ് ഡെമാഗിൻ എന്ന ജപ്പാൻ ഗദ്യകാരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. ൧൭൭൨-ൽ ആണു് അദ്ദേഹം അതെഴുതാനാരംഭിച്ചതു്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിനു് ൧൦൬ വാല്യങ്ങളുണ്ടു്. അതിന്റെ അന്തിമവാല്യം ൧൮൧൩-ലാണു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. ഓരോ വാല്യത്തിലും ശരാശരി ൧൦൦ പുറവും പുറമൊന്നിനു് ൩൦ വരിയും വരി ഒന്നിനു് ൧൦ വാക്കുമുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് ആകെ ൧൦൬൦൦ പുറവും, ൩൧൮൦൦൦ വരിയും, ൩൧൮൧൦൦൦൦ വാക്കുമുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഭാരം ൧൩൦ റാത്തലാണെന്നും ഇതേവരെ ഇതിനെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിനാരും ഉദ്യമിച്ചിട്ടില്ലെന്നും കാണുന്നു.

—:o:—

ഈയിടെ ഭാരതീയരും യൂറോപ്യന്മാരും തമ്മിലുള്ള ലഹളകൾക്കു മുമ്പിലത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ചു സ്വല്പം കുറവു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇത്തരം കേസ് വിചാരണ നടത്തിവരുന്ന ന്യായാധിപതികൾ, യൂറോപ്യർ കുറ്റക്കാരാണെന്നു തെളിയുമ്പോൾ അവൎക്കു വളരെ ലഘുശിക്ഷ വിധിക്കയും പ്രത്യുത ഇന്ത്യാക്കാർ കുറ്റവാളികളാണെന്നു തോന്നിയാൽ അവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നതു് തീരെ അഭിലഷണീയമായ ഒരു കാൎയ്യമല്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പു നടന്ന ഡെൽഹിയിലെ റായിബഹദൂർ സുൽട്ടാൻസിംഗ് എന്ന മഹാന്റെയും മൊറദബാദിലെ സുപ്രസിദ്ധനായ മോയസംആലി ബാരിസ്റ്റർ അവർകളുടേയും കേസ്സുകൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. മിസ്റ്റർ സിംഗിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യനേയും ഏതോ നിസ്സാരകാൎയ്യത്തിന്മേൽ ചവിട്ടുകയും തലയ്ക്കും മററും അടിച്ചു താൻ ധരിച്ചിരുന്ന വളരെ വിലയേറിയ കണ്ണടകൾ പൊട്ടിക്കയും ചെയ്തു എന്നുണ്ടായ കേസി

ലെ യൂറോപ്യൻ പ്രതിയ്ക്കു് ൨൫ രൂപ പ്രായശ്ചിത്തം കല്പിക്കയും, ബാരിസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ ആലിയെ വേണ്ട ദേഹോപദ്രവം ചെയ്ത കേസിൽ തെളിവില്ലെന്നാരുത്തി സായ്പിനെ വെറുതെ വിടുകയുമാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലും പുത്തരിയല്ലല്ലൊ.

THE GOVERNMENT AND THE "MANOMOHANAM" PRESS.

The following are copies of the notices issued to the proprietor of the press in which this Magazine is printed in connection with the agreements he had entered into with the District Judge and the two Munsiffs' of Quilon for the printing of Judgments etc. of their respective Courts.

No. 111.

NOTICE.

In the District Court of Quilon.

To Mr. E. V. Raman Oonnithan,
Proprietor,
"Manomohanam" Press,
Quilon.

Sir,

You are hereby informed that the contract entered into by you for printing the Judgments and Orders of this Court will stand cancelled at the expiry of one month's time from this date. You are therefore requested to return printed all the Judgments and Orders which are now in your custody and to settle accounts with the Court within that time.

By order,
(Sd.) Sheristadar.

District Court,
Quilon, 19th January 1918.

To The District Judge,
Quilon.

Your Honor,

With referance to Your Honor's letter No. 111, dated 19-1-'18, I beg to express my regret for the cancellation of my contract for printing the Judgments and Orders of that Court. Your Honor will doubtless be aware of the fact that it is a heavy loss to me for that I have been discharging the work without any irregularity whatever and to the satisfaction of the Court. I request Your Honor will be kindly pleased to give me a Certificate in consideration of the satisfactory way in which I have been fulfilling the work entrusted to me. As almost all the printing presses in Quilon have been given contracts from that Court for printing judgments etc.

I request Your Honor will be kindly pleased to give the contract to me also. The security that I deposited before may be retained for the fresh contract.

I beg to remain,
Your Honor,
Your Honor's
faithfully,
(Signed.)

12-2-'18.

E. V. Raman Oonnithan,
Proprietor,
The "Manomohanam" Press,
Quilon.

No. 1465.

Principal District Munsiff's Court,
Quilon. 8-7-'93/19-2-'18

To E. V. Raman Oonnithan Esqr. of
Ammachi Veedu House,
Quilon.
Properitor of the "Manomohanam" Press,
Quilon.

This is to inform you that the agreement executed by you on 5-4-1089 in

favour of my predecessor in office for printing judgments and orders of this court, shall stand cancelled after the expiry of a month from this date. You are therefore requested to expedite despatch of all judgments and orders that are sent to you for printing, duly printed within the said period or to return the judgments etc. unprinted if you find it inconvenient to get them printed within said time. You must also return the money and close accounts within the said period. The money to be returned to this court.

(Sd.) Principal Dst. Munsiff.

No. 1004.

Additional Munsiff's Court,
Quilon, 21-7-93/4th March 1918.

To E. V. Raman Oonnithan Esqr. of
Ammachi Veedoo house,
Quilon.
Proprietor of the "Manomohanam" Press,
Quilon.

This is to inform you that the agreement executed by you on 5-4-'89 in favor of my predecessor in office for printing judgments and orders of this conrt, shall stand cancelled after the expiry of one month from this date. You are therefore requisted to expedite dispatch of all judgments and orders that are sent to you for printing, duly printed, within the said period or to return the judgments etc. unprinted if you find it inconvenient to get them printed within the said time. You must also return the money and close accounts within the said period. The money to be returned to this court.

21st Kumbom 1093.

(Sd.) A. T. Abrham,
Additional Munsiff.

Comment on the above, we thought at first, was unnecessary and uncalled for. But on second consideration, we changed our mind and deemed it essential to say a word or two on the pettiness and narrow-mindedness of those *really* responsible for the issue of such notices at this juncture The present system of printing judgments etc. of Civil Courts came into existence by the end of 1083, when the High Court issued a circular to all District Courts on the subject. It was not long after that the Proprietor of the press where this Magazine is printed and published, entered into the above agreement with the District Court of Quilon whereby he undertook to print and furnish necessary copies of all judgments etc. of that Court and subsequently with the Munsiffs' also and deposited sufficient secruity for the proper discharge of all works so entrusted to him. Ever since that, he has been doing his work with great decision and promptitude, taking the greatest possible care not to give any the least room for any sort of complaint either from the litigant public or from the authorities concerned. Through-out this long period of his engagement he has been particularly vigilant in carrying out all instructions given to him in connection with the work. No charge of any gross neglect of duty or continued disobedience of orders can thus be laid at his doors, so as to entail a cancellation of these contracts. At least, none of the above notices allude to any such past dereliction of duty. It is under circumstances such as these, that the above orders containing notices of termination of the contracts are served.

It must, at the very outset, be admitted that it is one of the terms of each of the contracts that it is terminable at the will of either party provided one month's notice is given. None the less, considering the length of time the contracts were in exis-

tence, and the satisfactory manner in which he has been discharging the obligations, it is only natural and in the fitness of things that some sufficient grounds should have been given for this abrupt termination of each of them. The notices, as they are and coming as they do from Government servants, thus appear to us somewhat unjust and quite arbitrary. The question, if looked at impartially, is certainly one solely between the proprietor of the press and the presiding officer of each court. So far as we know, there was not the least cause for any sort of misunderstanding between him and the officers concerned. The reasons for this rather high handed procedure have thus to be looked for elsewhere. These notices, we are led to suspect, are thus the result of pressure applied from quarters higher still. It is the penalty he is asked to pay in this land of old renown for being independent and bold in criticism. Immediate suppression of candid expressions of public opinion, however well intentioned and however free from the least taint of disloyalty, is the order of the day. Freedom of speech and action, instead of broadening down from generation to generation, has come to be mercilessly throttled. Factions of educated men meanly thinking that their only object in life is to flourish in the sun-shine of fortuitously placed high influences, gather head, and for the time being pamper to such iniquitous ways, and falling into the net of pernicious influences, assist in gradually undermining the manhood, not only of themselves, which itself is quite deplorable, but of others also who come into contact with them through their high example. Along with the suppression of those voices of protest, only feeble and far between as they are, the deplorable process interminably goes on of the educated society being gradually permeated with all sorts of such sinister and pernicious influences; and if this process is allowed to go on unprotested, no one knows where the end of all this is to be. The "Malayali" a paper of 23 years' standing, which always stood for justice and uprightness, which always raised its voice against oppression, injustice and corruption had, before it changed hands, to stop publication for reasons and under circumstances too well known to our readers to need any reiteration. Suffice to say here that in "calling the spade a spade", it had to undergo enormous sufferings. That object viz. its gagging gained, it was further decreed by its stoutest opponents and detractors, that matters should not be allowed to rest there. The authors of the policy of that paper were to be still further pursued, and had to be harassed wherever they went, and in whatever directions their private interests lay. The story was not to end there, but had to run on into a sequel. The consequence is that the proprietor of the press is to be deprived of the benefits of contracts entered into 10 years ago and subsequently. We have no quarrel with the authors of this disreputable act. Nor are we in the least affected by much "terrorist" methods. We would go on undaunted still, and try as far as it lies in our power to uphold the cause of truth, righteousness and purity. Our only regret is that such things are possible in Travancore, ruled by a Maharajah who is nothing if not the pure, the good, the just the merciful all moulded into one. If His Gracious Highness come to hear of these petty ways of harassing the unfavoured would he tolerate them. We believe not. We confidently hope that in our endeavours "to live pure speak true, right wrong and follow the King", we will have the hearty support and cooperation of all our readers.

ശ്രീവാഴുംകോട്.

ഒരു പ്രതിമാസപത്രഗ്രന്ഥം.

നോട്ടീസ്സ്.

"മലയാളി" വരിക്കാരുടെ നിലയിൽ എനിക്കു പരിചിതന്മാരായ പല മാന്യന്മാൎക്കും ഈ മാസികയുടെ ആദ്യലക്കം അയയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. വരിക്കാരായിരിക്കാൻ സൌകൎയ്യമുള്ളവർ ആറുമാസത്തെ വരിസംഖ്യ ഒരു രൂപാ ഉടൻ അയച്ചുതരണമെന്നും അല്ലാത്തവർ പുസ്തകം മടക്കി അയയ്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വില നാലു് അണ അയച്ചുതരികയോ ചെയ്യണമെന്നും അപേക്ഷ.

ഈ പുസ്തകമോ വിലയോ അയച്ചുതരാത്തവരെ വരിക്കാരായി വിചാരിക്കയും വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരാത്തവൎക്കു വി. പി. അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

വരിസംഖ്യ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു	രണ്ടു രൂപാ.
ആറു മാസത്തേക്കു	ഒരു രൂപാ.
ഒററ പ്രതിക്കു	നാലു് അണ.

മാനേജർ,
ശ്രീവാഴുംകോട്,
കൊല്ലം.

Printed and published by K. M. Krishna Kurup at the "MANOMOHANAM" Press, Quilon.